

Handboek Risicoklassen-indeling N.C.P. Deel 1

Indeling in Risicoklassen

Inhoudsopgave Deel 1

1.	Inleiding	2
2.	Indeling in Risicoklassen	4
2.1	Risicoklasse-indeling woningen.....	4
2.1.1	Beveiligingstheorie woningen	4
2.1.2	Bepaling van de risicoklasse	4
2.1.2.1	Categorie inboedel.....	4
2.1.2.2	Attractieve zaken.....	4
2.1.2.3	Risicoklasse	5
2.1.3	Beveiligingsklasse.....	6
2.2	Risicoklasse-indeling winkels en showrooms.....	6
2.2.1	Beveiligingstheorie winkels en showrooms	7
2.2.2	Bepaling van de risicoklasse	7
2.2.3	Beveiligingsklasse.....	8
2.3	Risicoklasse-indeling bedrijven en instellingen	9
2.3.1	Beveiligingstheorie bedrijven en instellingen.....	9
2.3.2	Bepaling van de risicoklasse	10
2.3.2.1	Aard van het object	10
2.3.2.2	Ligging van het object	10
2.3.2.3	Attractiviteit van de aanwezige goederen	10
2.3.3	Risicoklasse	11
2.3.4	Beveiligingsklasse.....	11

1. Inleiding

De kans op schade door inbraak - het inbraakrisico - is niet voor alle gebouwen gelijk. Allerlei factoren spelen daarbij een rol, zoals de aard van het gebouw, de omgeving waarin het gebouw is gelegen, de kwaliteit van het toegepaste hang- en sluitwerk en de aanwezigheid van (andere) preventieve voorzieningen. Maar vooral: de aanwezigheid van - voor inbrekers - attractieve zaken. Want daar komen ze voor!

Voor het 'meten' van het inbraakrisico en het bepalen van de meest geschikte inbraakpreventieve maatregelen, heeft het N.C.P. de 'risicoklasse-indeling' ontwikkeld. Deze wordt in dit Deel 1 nader omschreven, waarbij een onderscheid wordt gemaakt in de risicoklasse-indeling voor:

1. WONINGEN
2. WINKELS en SHOWROOMS
3. BEDRIJVEN en INSTELLINGEN

Deze onderverdeling is nodig omdat niet alleen de van toepassing zijnde risicofactoren verschillen, maar ook de beveiligingsaanpak. In alle gevallen echter leiden de betreffende risicofactoren tot een inschaling in één van de vier risicoklassen. Bij iedere risicoklasse hoort vervolgens een beveiligingsklasse die de meest geschikte combinatie van inbraakpreventieve maatregelen omvat. Voor de meest voorkomende gevallen wordt het van toepassing zijnde pakket preventiemaatregelen weergegeven met de letters B, E, C en/of M. (Van: 'Bouwkundige', 'Elektronische', 'Compartimenterings' en 'Meeneembeperkende' maatregelen.)

In Deel 2 wordt precies omschreven welke maatregelen door de genoemde letters worden gesymboliseerd, waarbij voor de B, E en C maatregelen drie niveaus worden onderscheiden. Ook die worden weer aangeduid door een letter (s, n of z), die aan de desbetreffende (hoofd)letter wordt toegevoegd. Op deze manier wordt in de beveiligingsmatrix door slechts een beperkt aantal letters het complete pakket van (minimaal vereiste) maatregelen weergegeven.

Kort samengevat worden de navolgende lettercombinaties gebruikt voor het weergeven van de beveiligingsmaatregelen. De hier gegeven beknopte toelichtingen dienen slechts als indicatie; de juiste definities zijn weergegeven in Deel 2.

Bouwkundige maatregelen

- Bs** De '**s**taandaard' toe te passen bouwkundige maatregelen, waarmee een inbraakvertraging wordt beoogd van 3 minuten.
- Bn** De '**n**ormaal' toe te passen bouwkundige maatregelen, waarmee een inbraakvertraging wordt beoogd van 5 minuten.
In de praktijk kan Bn vaak worden gerealiseerd door het treffen van aanvullende maatregelen op Bs.
- Bz** Dit zijn '**z**ware' bouwkundige maatregelen, waarbij de vereiste inbraakvertraging dient te zijn afgestemd op de zwaarte van het risico. Tevens dient 'glasafscherming' danwel glasvervanging te worden toegepast.

Elektronische maatregelen:

- Ed** Het standaard inbraaksignaleringsysteem voor de woningen in de risicoklasse 1 en 2 opgebouwd uit een draadloos inbraaksignaleringsysteem, waarbij de alarmering kan plaats vinden d.m.v ten minste één van de volgende alarmeringsmogelijkheden:
- 1: akoestische alarmering binnen;
 - 2: akoestische alarmering buiten
 - 3: optische alarmering binnen/buiten
 - 4: melding naar een (mobiele) telefoon
- Verder dienen alle componenten NCP te zijn geregistreerd.
Uitzonderingen hiertoe is dat de optische alarmgever niet NCP geregistreerd hoeft te zijn. Verder hoeft bij ISDN aansluiting geen voorkeurschakeling te worden toegepast
- Es** Het '**standaard**' inbraaksignaleringsysteem met componenten NCP 2 en doormelding volgens AL1 naar een Particuliere Alarm Centrale (PAC). Plaatsing van de optische alarmgever is verplicht.
- En** Het '**normale**' inbraaksignaleringsysteem met componenten volgens NCP 2) of NCP 3 en doormelding volgens AL1 of AL2 (afhankelijk van de risicoklasse) naar een PAC.
- Ez** Het '**zware**' inbraaksignaleringsysteem met componenten volgens NCP 3, doormelding volgens AL2 naar een PAC en nadere eisen voor registratie en alarmopvolging.

Compartimenteringsmaatregelen

- Cs** '**Standaard**' inbraakwerende kast of kluis volgens NCP/VNS-kwalificaties.*
**(VNS = Vereniging van Nederlandse Safe Leveranciers)*
- Cn** Het '**normale**' bouwkundige compartiment (*dat altijd moet worden gecombineerd met E buiten het compartiment*).
- Cz** Het '**zware**' bouwkundige compartiment (*dat altijd moet worden gecombineerd met E buiten het compartiment*).
- M** Als alternatief voor C kan in bepaalde gevallen gebruik worden gemaakt van 'meeneembeperkende' maatregelen. (Bijvoorbeeld: het doelmatig bevestigen van een computer op een bureau.)

Naast de hiervoor genoemde maatregelen dient de eigenaar of gebruiker van een beveiligd gebouw altijd de bijbehorende 'O' (organisatorische) maatregelen in acht te nemen. Een aantal daarvan is dwingend voorgeschreven onder de E maatregelen. Voor de overige O maatregelen dient een passend advies gegeven te worden.

2. Indeling in Risicoklassen

2.1 Risicoklasse-indeling woningen

De inbraakgevoeligheid van een woning wordt gemeten aan de hand van de volgende factoren:

1. categorie inboedel, exclusief attractieve zaken
2. waarde attractieve zaken van de inboedel

Aan elke factor wordt een aantal risicopunten toegekend. Het puntentotaal leidt tot de indeling in één van de vier risicoklassen. Bij iedere risicoklasse behoort een pakket beveiligingsmaatregelen.

2.1.1 Beveiligingstheorie woningen (Bs niveau)

De aanwezigheid van - voor inbrekers - attractieve zaken vormt een belangrijke risicofactor. Daarom verdient het in alle gevallen aanbeveling om na te gaan of - en welk deel van - de attractieve zaken opgeborgen kunnen worden in een Cs compartiment.

De 'basis' beveiliging voor woningen wordt gevormd door het treffen van bouwkundige maatregelen aan de buitenschil van de woning. In veel gevallen is de zwaarte van deze bouwkundige maatregelen op het eerste niveau van Bs (3 min.) voldoende. Een probleem hierbij vormen de Bn (5 min.) en Bz (10 min.) niveaus. Inmiddels is gebleken dat het vooralsnog technisch niet mogelijk is om ramen in de bestaande bouw op te waarderen naar 5-minuten inbraakwerendheid of meer. De reden is dat het niet ligt aan de kwaliteit van het hang- en sluitwerk, doch dat uit testen is gebleken dat met name de constructie van ramen niet bestand is tegen de krachten van een koevoet.

2.1.2 Bepaling van de risicoklasse

Het inbraakrisico van een woning neemt toe naarmate de totale waarde van de inboedel hoger uitkomt. Daarbij speelt een bijzondere rol in welke mate attractieve zaken voorkomen, die gemakkelijk vervoerbaar en verhandelbaar zijn.

2.1.2.1 Categorie inboedel

Voor de huishoudelijke inboedel geldt de volgende categorie-indeling. Daarbij wordt uitgegaan van de totale waarde van de inboedel, exclusief de waarde van de attractieve zaken.

<u>categorie inboedel</u>	<u>risicopunten</u>
< € 68.000,-	5
€ 68.001,- tot € 90.000,-	10
€ 90.001,- tot € 226.000,-	15
> € 226.001,-	30

2.1.2.2 Attractieve zaken

Het inbraakrisico wordt in belangrijke mate bepaald door de aanwezigheid van attractieve zaken, zoals:

- geld en geldswaardepapieren;
- audiovisuele middelen incl. beeld- en geluidsdragers;
- antiek, voor zover gemakkelijk transportabel;
- automatiseringsapparatuur (PC's e.d.);

- juwelen/edelmetalen, lijfsieraden e.d.;
- kunstvoorwerpen;
- waardevolle verzamelingen.

Aan het totale bedrag van de aanwezige attractieve zaken worden de volgende risicopunten toebedeeld.

<u>waarde attractieve zaken</u>	<u>risicopunten</u>
< € 11.000,-	2
€ 11.001,- tot € 18.000,-	5
€ 18.001,- tot € 27.000,-	10
€ 27.001,- tot € 36.000,-	15
€ 36.001,- tot € 45.000,-	20
> € 45.001,-	25

Alle attractieve zaken opgeborgen in een inbraakwerende kast of kluis, die voldoet aan de desbetreffende NCP/VNS inschaling, tellen bij deze puntenbepaling niet mee.

Voor geld, lijfsieraden en verzamelingen, zoals postzegel- en muntenverzamelingen, met een waarde van meer dan € 11.000,- dient altijd een vloerkluis of inbraakwerende kast conform de desbetreffende NCP/VNS- inschaling geïnstalleerd te zijn. Bij de bepaling van de risicopunten behoeft met het betrokken bedrag geen rekening te worden gehouden.

2.1.2.3 Risicoklasse

Bij het bepalen van het aantal risicopunten moeten partijen uitgaan van de opgave van de cliënt.

Het totale aantal risicopunten volgens 2.1.2.1 en 2.1.2.2 bepaalt de indeling in één van de vier risicoklassen volgens onderstaand schema.

<u>risicopunten</u>	<u>risicoklasse</u>
7 - 14	1 (A)
15 - 24	2
25 - 29	3
30 en meer	4

2.1.3 Beveiligingsklasse

Bij iedere risicoklasse hoort een 'beveiligingsklasse' die de bijbehorende beveiligingsmaatregelen bepaalt. Ze zijn in onderstaand overzicht vermeld voor wat betreft de B en de E maatregelen die aan de woning moeten worden getroffen. Uiteraard moet de bewoner daarbij altijd de vereiste organisatorische maatregelen in acht nemen.

Beveiligingsklasse en de maatregelen:

<u>klasse</u>	<u>beveiligingsmaatregelen</u>
1	Bs of Bs + (Ed)*
1 A	Bs + maatregelen volgens BW 1 t/m BW 7
2	Bs + Es (Ed)*** of Bn
3	Bn + En
4	Bz + En of Bn + Ez

- * De combinatie Bs + Ed in risicoklasse 1 is een optie die ook certificeerbaar is (in klasse 1) ongeacht of de alarmcommunicatie van het Ed niveau naar een PAC, een GSM telefoon plaatsvindt en/of zich beperkt tot een akoestische alarmgever in de woning.
- ** Rookmelders dienen te worden geplaatst op de begane grond of verdiepingen waar slaapkamers aanwezig zijn. Beveiligingsverlichting bij achter- zij en vooringang indien sociale controle mogelijk is. Indien de zij- of vooringang door de openbare verlichting voldoende wordt verlicht is daar geen beveiligingsverlichting noodzakelijk maar wel bij de achtergevel als daar sociale controle mogelijk is.
- *** Bij gebruik van Bs + Ed in de klasse 2 kan alleen een BORG certificaat worden afgegeven mits de alarmcommunicatie van het Ed niveau op een PAC wordt aangesloten. Let er daarbij wel op dat ook een optische - en akoestische signaalgever moet zijn aangebracht net als bij Es. Feitelijk is Ed hiermee opgewaardeerd naar Es. Ed mag niet gebruikt worden in risicoklasse 3 en 4 voor woningen.

Opmerkingen

- Zoals onder 2.1.2.2 genoemd, dient voor geld, lijfsieraden en verzamelingen, zoals postzegel- en muntenverzamelingen, met een waarde van meer dan € 11.000,- altijd een vloerkluis of inbraakwerende kast conform de desbetreffende NCP/VNS-inschaling geïnstalleerd te zijn. Deze kluis of kast wordt aangeduid als 'compartiment' Cs.
Bij de omschrijving van de vereiste preventiemaatregelen geldt dus in alle gevallen:
+ eventueel Cs.
- In het algemeen geldt dat de preventiepakketten genoemd in de vier risicoklassen het basisniveau vormen voor de te treffen preventieve maatregelen. Afwijkingen naar beneden zijn niet toegestaan.
- Inboedels met een waarde van meer dan € 226.000,- komen altijd in risicoklasse 4. Dit betekent dat de beveiliging in deze gevallen altijd 'maatwerk' is.
- Voor klasse 4 geldt dat andere oplossingen kunnen leiden tot het gewenste beveiligingsconcept. Hierbij dient de in deel 5 omschreven procedure voor "maatwerk" te worden gehanteerd.
- Voor woningen met meer dan 30 risicopunten dient altijd, dus ook voor En, te worden gekozen voor het transmissietraject AL2

De omschrijving van de met B, C en E aangeduide maatregelen is opgenomen in Deel 2.

Risicoklasse-indeling winkels en showrooms

De inbraakgevoeligheid van een winkel of showroom wordt gemeten aan de hand van de volgende factoren:

- 1. de attractiviteit van de aanwezige goederen**
- 2. de (verzekerde) waarde van deze goederen**

In dit geval worden geen risicopunten toegekend, maar geschiedt de inschaling aan de hand van een matrix.

2.2.1 Beveiligingstheorie winkels en showrooms

De inbraakgevoeligheid van winkels en showrooms wordt vooral bepaald door de aanwezigheid van goederen die voor inbrekers (zeer) attractief zijn. En die zijn vaak aanwezig, al was het maar in de vorm van een beperkt deel van het assortiment of de PC voor de administratie. De beste aanpak van de inbraakpreventie is dan om er voor te zorgen dat de meest attractieve goederen worden ondergebracht in een inbraakwerend compartiment (of voorzien van 'meeneembepurende maatregelen'. Daarbij geldt dat dergelijke maatregelen alleen maar effectief kunnen worden toegepast in combinatie met een inbraaksignaleringsysteem.

Gelet op de inbraakgevoeligheid van winkels en showrooms dient de buitengevel (de buitenschil) in feite altijd beveiligd te worden op het niveau van Bn of Bz. Als dat niveau niet wordt (of kan worden) gehaald - en bij de hogere risicoklassen - dienen aanvullende maatregelen getroffen te worden. Dit laatste is met name het geval indien rekening gehouden moet worden met het fenomeen 'snelkraak', waarvoor bijzondere maatregelen noodzakelijk zijn. Daarbij gaat het niet alleen om de fysieke sterkte van de buitenschil, maar tevens vooral om de goede samenhang met de C en E maatregelen.

2.2.2 Bepaling van de risicoklasse

De attractiviteit van winkelgoederen (artikelen of inventaris) is onderverdeeld in vier groepen die worden aangeduid met L, M, H en ZH. (Van: Laag, Middel, Hoog en Zeer Hoog.)

De indeling van goederen is afhankelijk van de mate waarin ze attractief zijn voor inbrekers. Gemakkelijk te transporteren en 'veel gevraagde' goederen scoren het hoogst (ZH), minder 'populaire' of minder gemakkelijk te transporteren goederen hebben een lagere attractiviteit.

Een lijst met de indeling van goederen, artikelen en/of inventaris naar attractiviteit is opgenomen in Deel 2.

Enkele voorbeelden uit deze lijst zijn:

Attractiviteit L	Bloemen Brood, banket, gebak e.d. Groenten en fruit
Attractiviteit M	Auto-onderdelen Drogisterij artikelen (excl. parfums) Speelgoed (excl. elektrisch speelgoed) Levensmiddelen
Attractiviteit H	Auto-accessoires, gereedschappen Autobanden/velgen Doe-het-zelf artikelen (excl. elektrisch gereedschap) Dranken - alcoholisch
Attractiviteit ZH	CD's, musiekcassettes e.d. Computers Foto- en filmapparatuur Sportkleding, sportschoenen Tabaksartikelen

Na de bepaling van de attractiviteit van de in de winkel of showroom aanwezige goederen kan de risicoklasse worden afgeleid uit onderstaande matrix. Hierin is een tweede factor

vermeld, die van belang is voor de inbraakgevoeligheid van een winkel of showroom en dat is de waarde van attractieve goederen.

Voor de inschaling geldt in eerste instantie de hoogste attractiviteit in combinatie met de desbetreffende waarde. Daarnaast dient echter ook nagegaan te worden of goederen (of de totale combinatie van goederen) met een lagere attractiviteit - door een hoge(re) waarde - zouden leiden tot de inschaling in een hogere risicoklasse. In dat geval geldt de hoogste risicoklasse.

De bepaalde risicoklasse vormt het uitgangspunt voor de aanpak van de beveiliging voor de gehele winkel, waarbij in de hogere risicoklassen de keuzemogelijkheid bestaat om een aanpak te kiezen zonder of met 'compartimentering'. Het toepassen van een compartiment Cn of Cz heeft beveiligingstechnisch gezien vaak de voorkeur.

Attractiviteit	Verzekerde waarde x € 1.000,-			
	< 60	60,001 < 125	125,001 < 250	> 250,001
L	1	1	1	2
M	2	2	2	3
H	2	2	3	4
ZH	3	4	4	4

2.2.3 Beveiligingsklasse

Bij iedere risicoklasse hoort een 'beveiligingsklasse' die de bijbehorende beveiligingsmaatregelen bepaalt. Ze zijn in onderstaand overzicht vermeld voor wat betreft de B, E en C maatregelen die aan het gebouw moeten worden getroffen. Uiteraard moet de gebruiker van het pand daarbij altijd de vereiste organisatorische maatregelen in acht nemen.

<u>klasse</u>	<u>beveiligingsmaatregelen</u>		
1	Bn	of	Bs + Es(Ed)*
2	Bn + Es	of	Bs + Es + Cn
3	Bz + En	of	Bs + En + Cn
4 maatwerk, of:	Bz + Ez	of	Bn + Ez + Cz

Opmerkingen

- In het algemeen geldt dat de preventiepakketten genoemd in de vier risicoklassen het basisniveau vormen voor de te treffen preventieve maatregelen. Afwijkingen naar beneden zijn niet toegestaan.
- * Het gebruik van draadloze componenten (detectoren en magneetcontacten) m.u.v. een draadloze overvaltoets, is alleen toegestaan in de risicoklasse 1, met dien verstande, dat de alarmcommunicatie niet via een GSM doch naar de PAC centrale plaatsvindt. Het uitvallen van de verbinding tussen detector en CCS dient naar de PAC te worden doorgemeld.
In de klasse 2 mag geen Ed worden toegepast !
- In plaats van het compartiment Cn kan in bepaalde gevallen ook gebruik gemaakt worden van het compartiment Cs of van 'meeneembeperkende maatregelen'.
- Voor klasse 4 geldt dat andere oplossingen kunnen leiden tot het gewenste

beveiligingsconcept. Hierbij dient de in deel 5 omschreven procedure voor maatwerk te worden gevolgd
In ieder geval dient voor het transmissietraject van de alarmering AL2 gekozen te worden (dus voor Ez).

De omschrijving van de met B, E en C aangeduide maatregelen is opgenomen in Deel 2.

2.3 Risicoklasse-indeling bedrijven en instellingen

De inbraakgevoeligheid van een bedrijf wordt gemeten aan de hand van de volgende factoren:

- 1. aard van het object**
- 2. ligging van het object**
- 3. attractiviteit van de aanwezige goederen**

Aan elke factor wordt een aantal risicopunten toegekend. Het puntentotaal leidt tot de indeling in één van de vier risicoklassen. Bij iedere risicoklasse behoort een pakket beveiligingsmaatregelen.

2.3.1 Beveiligingstheorie bedrijven en instellingen

De aanwezigheid van attractieve zaken vormt de belangrijkste risicofactor, want deze zaken vormen in principe het motief en het doelwit voor een inbreker. De aanpak van de inbraakpreventie dient daarom toegespitst te worden op de beveiliging van de meest attractieve zaken, goederen of inventaris. Populair gezegd: het antwoord op de vraag 'waar komen ze voor?' moet het zwaartepunt vormen in het beveiligingsplan. Het onderbrengen van de meest attractieve zaken in een compartiment vormt daarom vaak - in combinatie met de vereiste B en E maatregelen - een optimale beveiliging. Het toepassen van 'meeneembeperkende maatregelen' (zoals de verankering van opgestelde en in gebruik zijn de computerapparatuur) vormt daarbij in bepaalde gevallen een goed alternatief.

Bij het voorgaande dient bedacht te worden dat er niet alleen grote schade kan ontstaan door diefstal van attractieve zaken, maar ook door brandstichting of door beschadiging (vandalisme) van bijvoorbeeld zeer belangrijke en/of kostbare productiemachines. *Ook dergelijke zaken dienen een zwaartepunt in het beveiligingsplan te vormen.*

De ligging van een gebouw vormt een tweede belangrijke risicofactor, waarbij het er vooral om gaat of er wel of geen sociale controle (of een andere vorm van toezicht) aanwezig is. In het geval er geen sociale controle is, is de kans om betrappt te worden geringer dan wanneer die er wel is. Dit 'nadeel' kan slechts in beperkte mate worden gecompenseerd door een fysieke verzwaaring van de buitenschil van het gebouw. Bij een geringe kans op betrapting is er immers meer tijd om binnen te dringen. Het is daarom vaak beter - en financieel voordeliger - om in plaats daarvan een zwaarder compartiment toe te passen voor het onderbrengen van de attractieve zaken. Daarbij is het wel een voorwaarde dat het binnendringen snel wordt gedetecteerd en dat zo snel mogelijk tot actie wordt overgegaan.

2.3.2 Bepaling van de risicoklasse

De risicopunten voor de verschillende factoren zijn vermeld in de navolgende hoofdstukken

2.3.2.1 Aard van het object

Het te beveiligen gebouw dient te worden ingeschaald in één van de drie volgende groepen objecten.

<u>aard van het object</u>	<u>risicopunten</u>
- productiebedrijf, werkplaats, kantoor, instelling e.d.	5
- opslaggebouw, groothandel, garagebedrijf, standaard horeca,	6
- sportkantine/verenigingsgebouw, school, overige objecten	8

2.3.2.2 Ligging van het object

De situering van gebouwen kan sterk verschillen, hetgeen onder meer van invloed is op de mate van sociale controle en de aanrijtijd.

<u>ligging van het object</u>	<u>risicopunten</u>
- binnen de bebouwde kom, bewoonde omgeving (woonbebouwing in de directe omgeving)	4
- buiten de bebouwde kom, bedrijventerrein/kantorenpark (geen woonbebouwing in de directe omgeving)	6

2.3.2.3 Attractiviteit van de aanwezige goederen

In deze factor komt niet alleen de attractiviteit van de aanwezige goederen of inventaris tot uitdrukking, maar ook tot welke waarde ze aanwezig zijn. Samen bepalen ze de 'kans op een gerichte inbraak'.

Een lijst met de indeling naar attractiviteit van goederen is opgenomen in Deel 2. Enkele voorbeelden uit deze lijst zijn:

Attractiviteit L	Bloemen Brood, banket, gebak e.d. Groenten en fruit Kantoorinventaris (excl. computers)
Attractiviteit M	Auto-onderdelen Drogisterij artikelen (excl. parfums) Speelgoed (excl. elektrisch speelgoed)
Attractiviteit H	Auto-accessoires, gereedschappen Autobanden/velgen Computers geïnstalleerd voor gebruik Doe-het-zelf artikelen (excl. elektr. gereedschap) Dranken - alcoholisch

Attractiviteit ZH	CD's, musicassettes e.d. Computers Foto- en filmapparatuur Sportkleding, sportschoenen Tabaksartikelen
--------------------------	--

Voor de inschaling geldt in eerste instantie de hoogste attractiviteit in combinatie met de desbetreffende waarde. Daarnaast dient echter ook nagegaan te worden of goederen (of de totale combinatie van goederen) met een lagere attractiviteit - door een hoge(re) waarde - zouden leiden tot een hogere inschaling. In dat geval geldt het hoogste aantal risicopunten.

Attractiviteit	Verzekerde waarde x € 1.000,-				
	< 5	5,001 < 60	60,001 < 125	125,001 < 250	> 250,001
L	2	2	2	2	4
M	2	2	4	6	8
H	2	4	6	10	12
ZH	6	8	10	12	12

2.3.3 Risicoklasse

Het totaal van de risicopunten volgens 2.3.2.1, 2.3.2.2 en 2.3.2.3 bepaalt de indeling in één van de vier risicoklassen volgens onderstaand schema.

<u>risicopunten</u>	<u>risicoklasse</u>
11 - 13	1
14 - 17	2
18 - 20	3
21 en meer	4

2.3.4 Beveiligingsklasse

Bij iedere risicoklasse hoort een 'beveiligingsklasse' die de bijbehorende beveiligingsmaatregelen bepaalt. Ze zijn in onderstaand overzicht vermeld voor wat betreft de B en de E maatregelen die aan het gebouw moeten worden getroffen. Uiteraard moet de gebruiker van het pand daarbij altijd de bijbehorende organisatorische maatregelen in acht nemen.

<u>klasse</u>	<u>beveiligingsmaatregelen</u>		
1	Bn	of	Bs + Es(Ed)*
2	Bn + Es	of	Bs + Es + Cn
3	Bz + En	of	Bs + En + Cn
4 maatwerk, of:	Bz + Ez	of	Bn + Ez + Cz

Opmerkingen

- In het algemeen geldt dat de preventiepakketten genoemd in de vier risicoklassen het

basisniveau vormen voor de te treffen preventieve maatregelen. Afwijkingen naar beneden zijn niet toegestaan.

- * Het gebruik van draadloze componenten (detectoren en magneetcontacten) m.u.v. een draadloze overvaltoets, is alleen toegestaan in de risicoklasse 1, met dien verstande, dat de alarmcommunicatie niet via een GSM doch naar de PAC centrale plaatsvindt. Het uitvallen van de verbinding tussen detector en CCS dient naar de PAC te worden doorgemeld. In de klasse 2 mag geen Ed worden toegepast !
- In plaats van het compartiment Cn kan in bepaalde gevallen ook gebruik gemaakt worden van het compartiment Cs of van 'meeneembepurende maatregelen'..
- Voor klasse 4 geldt dat andere oplossingen kunnen leiden tot het gewenste beveiligingsconcept. Hierbij dient de in deel 5 omschreven procedure voor "maatwerk" te worden vervolgd.

De omschrijving van de met B, E en C aangeduide maatregelen is opgenomen in Deel 2.

Handboek Risicoklasse-indeling N.C.P. Deel 2

Definities beveiligingsmaatregelen

Inhoudsopgave Deel 2

1.	Inleiding	2
2.	Bouwkundige inbraakpreventieve maatregelen	2
2.1	Indeling in niveaus	2
2.2	Omvang van de bouwkundige beveiliging	2
2.3	Het niveau van de bouwkundige maatregelen	3
2.3.1	Niveau Bs	3
2.3.2	Niveau Bn	4
2.3.3	Niveau Bz	4
3.	Elektronische maatregelen	5
3.1	Omvang van de beveiliging	5
3.2	Ontwerp en aanleg	5
3.3	Alarmering	6
3.4	Het niveau van de elektronische maatregelen	6
3.4.1	Niveau Es	6
3.4.2	Niveau En	7
3.4.3	Niveau Ez	7
4.	Alarmeringssystemen AL1 en AL2	8
4.1	Kenmerken	8
4.2	Aanvullende bepalingen	9
5.	Compartimentering	10
5.1	Compartiment Cs	10
5.2	De compartimenten Cn en Cz	10
5.2.1	Altijd inbraaksignaleringsysteem	10
5.2.2	Meeneembeperkende maatregelen als alternatief	11
5.2.3	Alle aanvalszijden	11
5.2.4	Wanden	11
5.2.5	Deuren	12
5.2.6	Vloer, plafond of dak	12
5.2.7	Meeneembeperkende maatregelen	12
6.	Glasafscherming/glasvervanging	13
6.1	Tralies, rekwerken en strekmetaal	13
7.	Indeling naar attractiviteit	14
7.1	Alfabetische lijst	14
7.2	Indeling naar attractiviteit	18

1. Inleiding

In dit Deel worden de beveiligingsmaatregelen gedefinieerd die volgens de in Deel 1 gehanteerde systematiek van de risicoklasse indeling worden vereist voor de inbraakbeveiliging van een gebouw. Dit betreft dus de omschrijving van de eisen waaraan de bouwkundige en elektronische maatregelen op de verschillende niveaus moeten voldoen.

Allereerst wordt er echter op gewezen dat het mogelijk - en soms nodig of beter - is om 'afwijkingen' toe te passen. Want afwijkingen in de hier gehanteerde systematiek en in het voldoen aan de eisen zijn soms nodig of leiden soms tot betere oplossingen. In verband daarmee wordt het begrip 'gelijkwaardigheid' geïntroduceerd. Voor een toelichting op dit begrip en op de manier waarop met het beginsel van gelijkwaardigheid moet worden omgegaan, wordt verwezen naar het desbetreffende hoofdstuk in Deel 4.

2. Bouwkundige inbraakpreventieve maatregelen

In de matrixen van de risicoklasse-indelingen voor woningen, winkels en bedrijven worden de vereiste bouwkundige maatregelen aangeduid met de letter B. De letter achter de B heeft betrekking op de aard en omvang (het niveau) van deze maatregelen.

2.1 Indeling in niveaus

Er worden drie niveaus gehanteerd, waarbij de volgende indeling geldt:

- **Bs** Het Bs-niveau vormt het 'basis'-niveau voor de bouwkundige inbraakpreventieve maatregelen. Deze zorgen voor een zekere tijdvertraging in het bereiken van een geslaagde poging tot inbraak.
- **Bn** Bij Bn gaat het om een aantal extra maatregelen in aanvulling op de onder Bs genoemde maatregelen. De benodigde tijd voor een geslaagde inbraak wordt hierdoor aanzienlijk verlengd.
- **Bz** De onder Bn vereiste maatregelen worden bij Bz aangevuld met nadere eisen voor de afscherming van gevelopeningen, zoals de toepassing van inbraakwerende beglazing dan wel met de toepassing van 'glasafscherming' volgens de hierna gegeven definiëring.

2.2 Omvang van de bouwkundige beveiliging

De complete bouwkundige beveiliging van een gebouw tegen inbraak moet alle inbraakgevoelige onderdelen aan de buitenzijde van een gebouw omvatten die voor inbrekers bereikbaar zijn. (zie hiervoor de NEN 5087) Dit zijn dus alle buitendeuren, ramen, lichtkoepels, dakramen e.d.:

- a. van de begane grond of bereikbaar vanaf het openbaar gebied (zoals van kelders of souterrain);
- b. en tevens - voor zover ze door 'opklimmen' bereikt kunnen worden - van de verdieping(en) of daken.

Bij het beoordelen van de 'bereikbaarheid' is het goed om er rekening mee te houden dat de inbreker (of zijn maatje) voor het 'opklimmen' gebruik maakt van allerlei aanwezige mogelijkheden. Dit zijn bijvoorbeeld afvalcontainers, regenpijpen, kappen van zonweringen, daken van uitbouwen of schuttingen.

Indien een gebouw toegankelijk is via een ruimte (zoals een garage, kruipruimte of berging) waarvan de toegangsmogelijkheden vanaf het openbare gebied niet voldoen of niet kunnen voldoen aan de eisen volgens Bs resp. Bn of Bz, dient de scheidingsconstructie tussen deze ruimte en de rest van het gebouw te voldoen aan de eisen volgens Bs resp. Bn of Bz.

2.3 Het niveau van de bouwkundige maatregelen

Hierna volgen de omschrijvingen van de eisen waaraan de buitenschil van een gebouw (de gevels, daken e.d.) moeten voldoen.

2.3.1 Niveau Bs

Alle bereikbare deuren, beweegbare ramen en ventilatie-openingen e.d. dienen zodanig inbraakwerend te zijn dat een inbraakvertraging van 3 minuten wordt bereikt, door de toepassing van combinaties van producten (hang- en sluitwerk) die door een erkend keuringsinstituut zijn getest en goedgekeurd volgens klasse 2 van de NEN 5096: 1998 (voor nieuwbouw) en BRL 3104 (bestaande bouw).

Een lijst van goedgekeurde producten en productcombinaties voor deuren en beweegbare ramen en ventilatie-openingen die volgens recente beproevingen aan deze eisen voldoen, is te vinden op de website van de SKG (www.skg.nl)

Bij het voorgaande is er van uitgegaan dat de geteste en goedgekeurde combinaties van producten worden toegepast op de deuren en ramen van het te beveiligen gebouw. Nadere aanwijzingen voor het beoordelen van de inbraakwerende kwaliteit van een deur of een raam worden gegeven in Deel 3. Wanneer de kwaliteit van een bestaande deur of raam onvoldoende wordt geacht, dient deze te worden verbeterd of vernieuwd.

De toepassing en de montage van de geteste en goedgekeurde combinatie van producten dient plaats te vinden volgens de montagevoorschriften die zijn opgenomen in de overzichten in Deel 3.

In het algemeen geldt hierbij dat deuren steeds voorzien moeten zijn van drie scharnieren (paumelles of met dievenklauwen) en van 'beveiligde' glaslatten. Voor ramen geldt hetzelfde, zij het dat voor kleine ramen twee scharnieren voldoende worden geacht indien de onderlinge afstand (hart op hart) niet meer bedraagt dan 800 mm.

Beweegbare openingen in deuren - zoals brievenbus, praatluikje, poezendeurtje etc. - moeten zodanig zijn beveiligd of geplaatst dat het 'openhengelen' van de deur via deze openingen niet mogelijk is.

Ventilatie-ramen of -openingen (die in het gebruik vaak open staan) met een dagmaat van minder dan 15 cm behoeven niet te worden beveiligd. Bij een grotere dagmaat dient een beveiliging tegen inklimmen te worden aangebracht.

Van kelderramen beneden het maaiveld dienen de lichtschachten te zijn afgedekt met

een rooster dat met speciale beugels aan de onderzijde is vastgezet. Kelderramen boven het maaiveld kunnen het beste worden afgeschermd met traliewerk of strekmetaal.

Lichtkoepels dienen, indien ze niet gemaakt zijn van slagvaste kunststof, aan de onderzijde voorzien te worden van traliewerk of strekmetaal. Om het afnemen van de koepel te verhinderen moeten de schroeven vervangen worden door een groot formaat ééntoerschroeven of preventieve moeren.

2.3.2 Niveau Bn

Alle bereikbare deuren, beweegbare ramen en ventilatie-openingen e.d. dienen zodanig inbraakwerend te zijn dat een inbraakvertraging van 5 minuten wordt bereikt, door de toepassing van combinaties van producten (hang- en sluitwerk) die door een erkend keuringsinstituut zijn getest en goedgekeurd volgens klasse 3 van de NEN 5096: 1998 (voor nieuwbouw) en BRL 3104 (voor bestaande bouw). De hiervoor genoemde inbraakvertraging kan worden bereikt door de beveiliging uit te voeren conform Bs met daarbij de aanvullende voorzieningen.

2.3.3 Niveau Bz

De bouwkundige beveiliging op niveau Bz is bedoeld voor de toepassing bij objecten in de risicoklassen 4 en bij bedrijfsmatige objecten tevens in de risicoklasse 3. Gelet op de aard van deze objecten moet rekening worden gehouden met 'zwaardere' aanvalsmethoden dan de gebruikelijke methoden van de gelegenheidsinbreker. Voor objecten in de risicoklasse 4 dient de invulling van de eisen volgens Bz te geschieden op basis van de risico-analyse voor het desbetreffende object. De aldus bepaalde eisen dienen nauwkeurig omschreven te worden in een programma van eisen.

De bouwkundige beveiliging op niveau Bz dient ten minste te worden uitgevoerd conform Bn met daarbij de volgende aanvullende eisen voor de deuren en de beglazing:

- deuren dienen te zijn vervaardigd van massief hardhout of hechthout en een dikte te hebben van ten minste 38 mm;
- beglazing dient te zijn uitgevoerd als inbraakwerende beglazing.

Uiteraard geldt voor de deuren dat andere materialen kunnen worden toegepast, mits een gelijkwaardige inbraakwerendheid wordt bereikt.

De inbraakwerendheid van de beglazing dient in overeenstemming te zijn met de hoogte van het inbraakrisico.

Als alternatief voor de toepassing van inbraakwerende beglazing kan 'glasafscherming' worden toegepast. Voor een nadere toelichting op het begrip 'glasafscherming' zie deel 3

3. Elektronische maatregelen

In de matrixen van de risicoklasse-indelingen voor woningen, winkels en bedrijven worden de vereiste elektronische maatregelen aangeduid met de letter E. De letter achter de E heeft betrekking op de aard en omvang van deze maatregelen. Er worden drie niveaus gehanteerd, waarbij de volgende indeling geldt:

- **Ed** Elektronisch domestic: een basis inbraaksignaleringsstelsel, waarbij doormelding naar een Particuliere Alarmcentrale (PAC) niet verplicht is.
- **Es** Het Es-niveau vormt het 'basis'-niveau, waarbij de maatregelen met name bestaan uit de toepassing van een inbraaksignaleringsstelsel. Dit echter altijd in combinatie met een aantal specifieke organisatorische (en natuurlijk ook bouwkundige) maatregelen.

Het inbraaksignaleringsstelsel wordt opgebouwd uit diverse (elektronische) componenten, waarbij het ontwerp speciaal dient te zijn toegespitst op het te beveiligen gebouw.
- **En** Bij En worden componenten van een hoger kwaliteitsniveau toegepast dan bij Es. Daarnaast wordt door een particuliere alarmcentrale (PAC) geregistreerd of het stelsel binnen vastgestelde tijdsgrenzen is ingeschakeld.
- **Ez** De onder En vereiste maatregelen worden bij Ez aangevuld met een kwalitatief beter alarmtransmissiesysteem en de voortdurende monitoring van het functioneren van het geheel door de PAC. Tevens dient de alarmopvolging te zijn geregeld via een door het ministerie van Justitie erkend particulier beveiligingsbedrijf. (ND)

3.1 Omvang van de beveiliging

In het op te stellen beveiligingsplan dient te worden bepaald welke typen detectoren in welke ruimten en op welke plaatsen moeten worden aangebracht. Bij de bepaling van het te bewaken gebied dient onder meer gedacht te worden aan alle ruimten waarvoor ook bouwkundige maatregelen moeten worden getroffen volgens hoofdstuk 2.2. Bij het opstellen van het beveiligingsplan zal echter ook nagegaan moeten worden welke andere - eventueel verbindende - ruimten in het bewaakte gebied moeten worden opgenomen. De zwaartepunten in het beveiligingsplan worden hierbij gevormd door de plaatsen waar zich de meest attractieve goederen bevinden.

Uit het voorgaande volgt dat het bewaakte gebied zich niet alleen beperkt tot ruimten op de begane grond, maar zich in bepaalde gevallen ook uitstrekt tot ruimten in de kelder of op de verdiepingen. Dit zijn in principe alle ruimten die voor een inbreker bereikbaar zijn vanaf het openbare gebied.

Het voorgaande betekent tevens dat bepaalde ruimten niet tot het bewaakte gebied gerekend behoeven te worden. Dit betreft bijvoorbeeld een toiletruimte op de begane grond met een ventilatieraampje met een dagmaat van minder dan 15 cm. Daarnaast kunnen ook andere ruimten van het bewaakte gebied worden uitgezonderd, indien dit in overeenstemming is met de verdere invulling van het beveiligingsplan met betrekking tot de bouwkundige en compartimenteringsmaatregelen.

3.2 Ontwerp en aanleg

Het inbraaksignaleringsstelsel dient te worden ontworpen en aangelegd volgens de 'Installatie Voorschriften voor Alarmapparatuur van het N.C.P.', maart 2000.

Voor de detectie dient gebruik gemaakt te worden van een - op het object afgestemde - combinatie van ruimtelijke- en omtrekdetectie.

3.3 Alarmering

Zodra het inbraaksignaleringsstelsel in alarm komt - dat wil zeggen dat één of meer detectoren in het bewaakte gebied de alarmstatus bereiken - dient er zo spoedig mogelijk een doormelding van de alarmmelding plaats te vinden. Dit dient te geschieden naar een permanent bemande post - dit is een Particuliere Alarmcentrale (PAC) - van waaruit actie kan worden ondernomen.

Om de kans te beperken dat een inbreker direct de alarminrichting onklaar maakt, dienen de vitale onderdelen (zoals centrale controle- en stureeenheid, automatische telefoonkier en onvoldoende afgeschermdde telefoonkabel) te worden uitgevoerd conform de voorschriften.

Met het oog op de gewenste kwaliteit van de alarmoverdracht naar de PAC wordt een tweetal typen transmissiesystemen onderscheiden, die worden aangeduid als type AL1 en AL2.

Bij type AL1 vindt de overdracht plaats via het openbare telefoonnet en bij type AL2 via een continu gecontroleerde transmissieweg. Voor een nadere toelichting: zie Deel 2, hoofdstuk4.

Voor de beveiligingsniveaus Es en En is de alarmoverdracht volgens type AL1 over het algemeen voldoende. Voor de hoogste risicoklasse moet echter de voorkeur worden gegeven aan een grotere mate van snelheid en betrouwbaarheid. Voor Ez geldt daarom type AL2. (*Voor woningen geldt dit bij meer dan 30 risicopunten.*)

3.4 Het niveau van de elektronische maatregelen

Er worden drie beveiligingsniveaus onderscheiden: Es, En en Ez.

3.4.1 Niveau Es

Alle componenten (detectoren e.d.) moeten NCP geregistreerd zijn in de klasse NCP-2. Uitzondering hierop vormt de alarmtransmissie-inrichting, die van een type dient te zijn dat door de exploitant van het communicatienet is toegelaten.

Met betrekking tot de alarmering dient voor het versturen van de alarmmelding een systeem te worden toegepast van het type AL1.

Bij een alarmsituatie dient na maximaal 60 seconden binnen het gebouw een akoestisch alarm te worden gegenereerd, alsmede een optische alarmering die goed zichtbaar is vanaf de openbare weg.

De alarmoverdracht dient te geschieden naar een door het ministerie van Justitie toegelaten particuliere alarmcentrale (PAC). Minimaal één keer per 24 uur dient een controlemelding plaats te vinden.

Het inbraaksignaleringsstelsel dient te worden onderhouden en in overeenstemming te blijven met het niveau van het oorspronkelijke beveiligingsplan. Voor de controle hierop

moet een onderhoudscontract worden afgesloten, dat voorziet in ten minste één onderhoudsbeurt per jaar.

3.4.2 Niveau En

De uitvoering van En dient te voldoen aan de onder Es genoemde eisen, echter met de volgende wijzigingen en aanvullingen.

Alle componenten (detectoren e.d.) moeten NCP geregistreerd zijn in de klasse NCP-2., klasse NCP- 2 of NCP- 3. Uitzondering hierop vormt de alarmtransmissie-inrichting, die van een type dient te zijn dat door de exploitant van het communicatienet is toegelaten.

Detectoren - in winkels en showrooms alsmede bedrijven en instellingen - die worden toegepast in ruimten, die tijdens bedrijfsuren toegankelijk zijn voor publiek/derden, dienen van het type 'anti-masking' te zijn.

De status van het systeem in het beveiligde object moet steeds afleesbaar zijn.

Bij de PAC dient registratie plaats te vinden van de uit- en inschakeltijden van het systeem, alsmede van de controlemeldingen. Schriftelijk dient te worden overeengekomen dat een overschrijding van vooraf vastgestelde tijden door de PAC dient te worden onderkend en afgehandeld conform de hierover gemaakte afspraken. Dit is niet van toepassing tot het registreren van in- en uitschakeltijden bij woonhuizen. Bij deze risico's moeten in- en uitschakelhandelingen worden vastgelegd in het geheugen van de CCS. Dit om bij een eventuele inbraak de status van het systeem te kunnen verifiëren.

3.4.3 Niveau Ez

De uitvoering van Ez dient te voldoen aan de onder En genoemde eisen, echter met de volgende wijzigingen en aanvullingen.

Alle componenten (detectoren e.d.) moeten NCP geregistreerd zijn in de klasse NCP-3. Uitzondering hierop vormt de alarmtransmissie-inrichting, die van een type dient te zijn dat door de exploitant van het communicatienet is toegelaten.

Met betrekking tot de alarmering dient voor het versturen van de alarmmelding een systeem te worden toegepast van het type AL2. (Voor woningen geldt dit bij risicoklasse 4)

Bij de PAC dient de registratie plaats te vinden van alle gebruikershandelingen, alsmede van het niet voor 100% ingeschakeld zijn van het inbraaksignaleringssysteem (deelinschakeling).

Voor de alarmopvolging dient een contract te zijn gesloten met een door het ministerie van Justitie erkend particulier beveiligingsbedrijf, dat onder meer als sleutelhouder kan fungeren.

4. Alarmeringssystemen AL1 en AL2

Eén van de belangrijkste functies van het inbraaksignaleringssysteem is het doorgeven van een alarmering naar een door het ministerie van Justitie erkende particuliere alarmcentrale. Dit moet snel en betrouwbaar gebeuren opdat er na een melding zo spoedig mogelijk actie kan worden ondernomen. En hoe zwaarder het risico, des te meer zekerheid er moet zijn over de overdracht van meldsignalen. Daarnaast dient, zeker bij hogere risico's, rekening te worden gehouden met het saboteren van de transmissieleiding buiten het object.

Daarom worden twee systemen voor de alarmtransmissie onderscheiden. Ze worden aangeduid als: AL1 en AL2.

4.1 Kenmerken:

In de NEN-EN 50136-1-1 worden de functionele eisen weergegeven, samengesteld uit een aantal kenmerken. Deze kenmerken zijn:

AL1:	D2, M2, T2, A2
AL2:	D3, M3, T5, A3 danwel netwerksignalering met een responstijd van 20 sec. op de locatie van de PAC, alsmede teer plekke van het risicoadres.

In geval van netwerksignalering wordt tussen het bewaakte object en de PAC een "staande" verbinding opgebouwd (end to end). Deze verbinding wordt continu in stand gehouden, zij het dat er over deze verbinding geen signalen worden verstuurd en er zodoende gesproken wordt over een "virtuele"verbinding. Gebeurt er iets met deze verbinding dan moet hiervan binnen 20 seconden melding gemaakt worden bij de PAC. Ter controle dient om de 15 minuten een controlebericht (end to end) te worden verzonden. Mocht dit bericht niet door de PAC worden ontvangen, dan moet de PAC binnen 30 seconden hiervan melding krijgen.

Voor de genoemde coderingen gelden de hieronder vermelde waarden.

Transmissie-tijd

Rekenkundig gemiddelde van de gehele datatransmissie: D2 = 60 sec
D3 = 20 sec

Bovenste 95% van de gehele datatransmissie: D2 = 80 sec
D3 = 30 sec

Maximale transmissie-tijd

Maximale acceptabele transmissie-tijd: M2 = 120 sec
M3 = 50 sec

Testmelding

Maximale periode: T2 = 25 uur
T5 = 90 sec-900 sec.

Beschikbaarheid

Algemene beschikbaarheid van het systeem over 12 maanden A2 = 99,3 %
A3 = 99,5 %

Maandelijks beschikbaarheid A2 = 91 %

4.2 Aanvullende bepalingen

Voor beide transmissie-systemen dienen maatregelen getroffen te worden ter voorkoming van het nabootsen van het transmissiesysteem in het beveiligde gebouw.

Bij AL1 dient dit te geschieden door:

- het toevoegen van een identiteit of een adres aan alle uitgezonden signalen over het alarmtransmissiepad.

Bij AL2 dient dit te geschieden door:

- encryptie van een identiteit of een adres van alle uitgezonden signalen over het alarmtransmissiepad, of:
- autorisatie bij het in het beveiligde object aanwezige transmissiesysteem door middel van verschillende niet te decoderen codes voor ieder aanwezig transmissiesysteem, of:
- een andere door de fabrikant gespecificeerde methode.

Het toegepaste transmissiesysteem is hoofdzakelijk afhankelijk van de infrastructuur van de PAC. De PAC dient dan ook een verklaring af te geven dat de structuur aanwezig is voor het gekozen transmissiesysteem.

4.3. Transmissiesysteem per risicoklasse:

4.3.1. Woonhuizen:

Risicoklasse 2	AL1
Risicoklasse 3	AL1
Risicoklasse 4	AL2

4.3.2 Winkels en Showrooms/Bedrijven en Instellingen:

Risicoklasse 1	AL1
Risicoklasse 2	AL1
Risicoklasse 3 *	AL1 of AL2
Risicoklasse 4	Minimaal AL2

Voor risicoklasse 3 geldt altijd de toepassing van AL2, behalve voor winkels en showrooms. In deze risico's mag ook AL1 worden toegepast. Het modem/ATK moet in de C.C.S. zijn ondergebracht dan wel strak tegen de ATK aan worden geplaatst.

Opmerking:

Het onderwerp transmissie is sterk in beweging. Er zijn momenteel diverse technieken aanwezig en volop in ontwikkeling die, binnen de kaders van hiervoor omschreven wetgeving, voor een goede alarmtransmissie moeten kunnen zorgdragen. Daarnaast zijn er keuringseisen in ontwikkeling ten aanzien van randapparatuur die de signaaloverdracht moeten waarborgen.

Voorgaande tekst moet dan ook gezien worden als een voorlopige publicatie.

5. Compartimentering

In de matrices van de risicoklasse-indelingen voor woningen, winkels en bedrijven wordt de vereiste compartimentering aangeduid met Cs, Cn of Cz.

Bij Cs gaat het om een inbraakwerende kast of kluis; Cn en Cz hebben betrekking op bouwkundige compartimenten.

Bij het gebruik maken van 'compartimenten' worden de meest attractieve zaken, zoals geld, sieraden en zeer attractieve goederen ondergebracht in een apart compartiment. In veel gevallen leidt dit tot een optimale vorm van inbraakbeveiliging. Door het compartiment worden de meest attractieve zaken en goederen extra beveiligd, terwijl voor de rest van het gebouw meestal volstaan kan worden met een lager niveau van beveiliging (een lager niveau van B-, E- en O-maatregelen). Voor het toepassen van de bouwkundige compartimenten Cn en Cz is de toepassing van E-maatregelen buiten de compartimenten wel een voorwaarde voor een effectieve aanpak.

Voor de verschillende compartimenten worden de navolgende eisen gehanteerd.

5.1 Compartiment Cs

Onder het 'compartiment Cs' wordt verstaan een inbraakwerende kast of kluis die volgens de inschaling van het NCP/VNS geschikt is voor de op te bergen waarde.

Het is hierbij natuurlijk niet de bedoeling dat inbrekers al te makkelijk aan de haal kunnen gaan met de complete kast of kluis. Als ze een gewicht hebben van minder dan 2.000 kg. dienen ze daarom bevestigd te worden aan (of in) de wand of vloer van het gebouw volgens de desbetreffende aanwijzingen van de leverancier. De bouwkundige constructie waaraan (of -in) de kast of kluis wordt bevestigd dient hiertoe de vereiste fysieke sterkte te bezitten.

5.2 De compartimenten Cn en Cz

Het Cn-compartiment is een bouwkundig compartiment op het 'basis'-niveau, bij Cz gaat het om een zwaarder niveau, waarbij de begrippen 'basis' en 'zwaar' betrekking hebben op de inbraakvertragende werking van de afscheidende constructies.

Bij het inrichten of bouwen van een Cn of Cz compartiment kan het gaan om één enkele ruimte of kast, maar ook om een samenstel van ruimten die samen één compartiment vormen.

Bij het inrichten of bouwen dient met de volgende eisen rekening gehouden te worden.

5.2.1 Altijd inbraaksignaleringssysteem

Een compartiment is bestemd voor het opbergen van goederen of zaken die voor inbrekers zeer attractief zijn. De beveiligingstheorie is er daarom opgericht om een inbraak in het gebouw te detecteren nog vóór het compartiment wordt bereikt of aangevallen. Het betekent dat een Cn of Cz compartiment (of het hierna onder 5.2.2 genoemde alternatief) altijd moet worden gecombineerd met een inbraaksignaleringssysteem in het gebied buiten het compartiment. Hierbij moet de beveiliging zich uitstrekken tot alle aanvalszijden van het compartiment (dus ook vloer en plafond of dak).

5.2.2 Meeneembeperkende maatregelen als alternatief

In bepaalde gevallen is het niet goed mogelijk (of zeer onpraktisch) om attractieve goederen of zaken (telkens) op te bergen in een compartiment. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan een aantal computers in een kantoorgebouw. Of aan bepaalde artikelen in een winkel. In plaats van het inrichten van een compartiment kan in zulke gevallen gebruik worden gemaakt van 'meeneembeperkende maatregelen', die nader worden omschreven in Deel 3, hoofdstuk 4. Toepassing van dergelijke maatregelen geven een extra tijdvertraging bij het verzamelen en afvoeren van de 'buit'. Het effect is daarom - tot op zekere hoogte - vergelijkbaar met de toepassing van een compartiment, al is het nu wel mogelijk dat er schade ontstaat door beschadiging. De bereikte tijdvertraging moet van geval tot geval worden beoordeeld.

5.2.3 Alle aanvalszijden

Alle bouwkundige afscheidende constructies van het compartiment dienen voldoende fysieke sterkte te bezitten om de vereiste inbraakvertragende werking op te leveren. Dit wil zeggen dat er niet alleen eisen worden gesteld aan de wanden van het compartiment, maar ook aan de andere - mogelijke - aanvalszijden voor inbrekers. Dit betreft dus de vloer - voor zover aan de onderzijde bereikbaar - en het plafond of het dak van het compartiment - wederom voor zover aan de bovenzijde bereikbaar voor inbrekers.

De bouwkundige compartimenten Cn en Cz dienen altijd te worden toegepast in combinatie met elektronische beveiliging buiten het compartiment. Hierbij dient het bewaakte gebied eveneens alle aanvalszijden te omvatten: dus ook de vloer en het plafond of dak.

5.2.4 Wanden

De inbraakwerendheid van de wanden van een compartiment (of vloer, plafond of dak) worden niet alleen bepaald door de dikte of het soort materiaal waaruit deze zijn geconstrueerd. Van belang zijn ook factoren als de verankering of de aanwezigheid van openingen.

De wanden van een Cn of Cz compartiment dienen te bestaan uit gewapend beton of uit metselwerk. Het metselwerk kan worden opgetrokken in baksteen, kalkzandsteen of betonblokken.

Lichte blokken of stenen, zoals cellenbeton, lichtbeton, poriso e.d., zijn eveneens toepasbaar, mits een dikte wordt aangehouden die twee maal zo groot is als de hierna genoemde waarden.

De dikte van wanden van beton of metselwerk dient ten minste te bedragen voor Cn: 100 mm en voor Cz: 200 mm.

Indien de hoogte van de wanden meer dan 3 meter bedraagt, dienen de genoemde dikten te worden verdubbeld.

Uiteraard kunnen ook wanden worden toegepast die van andere materialen zijn geconstrueerd, mits daarmee een gelijkwaardige inbraakwerendheid wordt verkregen.

De wanden dienen afdoende aan de omliggende constructies te worden verankerd,

waarbij de onderlinge afstand tussen de verankeringen niet meer dient te bedragen dan 500 mm.

De wanden dienen te worden opgetrokken tot - en goed aan te sluiten tegen - de bovenliggende vloer- of dakconstructie.

In ruimten met systeemplafonds betekent het voorgaande dat de wanden dienen door te lopen tot boven het systeemplafond en aan te sluiten aan de bovenliggende vloer- of dakconstructie.

In de wanden dienen bij voorkeur geen ramen aanwezig te zijn. Als er ramen aanwezig zijn dienen ze voorzien te zijn van inbraakwerende beglazing dan wel glasafscherming.

Openingen in de wanden voor de doorvoer van leidingen, ontluchting e.d. dienen niet groter te zijn dan 115 bij 240 mm en op doelmatige wijze te zijn afgedicht of voorzien van een inbraakwerend rooster.

5.2.5 Deuren

Deuren in wanden van een Cn compartiment dienen te worden uitgevoerd volgens Bn, waarbij geen glasbezetting aanwezig dient te zijn. Eventueel aanwezig glas in dergelijke deuren dient vervangen te worden door inbraakwerende beglazing dan wel voorzien van glasafscherming.

Deuren in wanden van een Cz compartiment dienen te worden uitgevoerd conform Bz. Dit betekent dat nader gespecificeerde - en op het desbetreffende risico afgestemde - eisen kunnen worden gesteld.

5.2.6 Vloer, plafond of dak

De vloer en het plafond of dak maken eveneens onderdeel uit van het compartiment. Voor zover deze afscheidende constructies aan de buitenzijde van het compartiment voor inbrekers bereikbaar zijn, betekent het voorgaande dat ze voldoende inbraakwerend moeten zijn. Dat is niet het geval indien het mogelijk is om met gebruik van handgereedschap, zoals plaatschaar, decoupeerzaag e.d., een opening te maken waardoor het compartiment betreden kan worden. Bij constructies, zoals een houten vloer of een dak van geprofileerde staalplaten, zullen daarom aanvullende maatregelen getroffen moeten worden. Dit heeft niet alleen betrekking op de elektronische bewaking, maar ook op het aanbrengen van een extra fysieke barrière aan de binnenzijde, bijvoorbeeld in de vorm van een doeltreffende beplating met staalplaat of strekmetaal.

5.2.7 Meeneembeperkende maatregelen

De toepassing van een inbraakwerend compartiment (Cs, Cn of Cz) leidt in veel gevallen tot een optimale beveiligingsopzet. Maar soms stuit het gebruik op praktische bezwaren, zoals bij de pc's die in kantoren zijn opgesteld. Deze pc's zijn voor inbrekers meestal zeer attractief en daarom zouden ze eigenlijk aan het einde van iedere werkdag in een inbraakwerend compartiment moeten worden opgeborgen. In de praktijk zal dat echter zelden gebeuren en het is dan goed om als alternatief 'meeneembeperkende maatregelen' te treffen. Voor pc's en aanverwante apparatuur bestaan deze in de vorm van speciale hulpmiddelen die de apparaten zodanig verankeren - bijvoorbeeld aan het bureau - dat het meenemen flink bemoeilijkt wordt. Meestal lukt dat 'meenemen' niet zonder veel moeite, tijd of beschadigingen. En dat is precies de bedoeling, want in combinatie met een inbraaksignaleringsysteem neemt de kans om betrap te worden

snel toe, terwijl een beschadigde buit minder aantrekkelijk is.

Zowel in de privésfeer als in winkels of bedrijven zijn diverse vormen van 'meeneembeperkende maatregelen' mogelijk. Hierna volgen enkele voorbeelden.

- Een antieke klok kan aan de muur worden verankerd met speciale bevestigingsmiddelen.
- Alle attractieve pc's, DTP-apparatuur, printers en faxapparatuur in kantoren, winkels en bedrijven kunnen worden verankerd met de hiervoor genoemde speciale hulpmiddelen. (Waarbij de belangrijkste gegevensdragers natuurlijk elders worden opgeborgen in een inbraakwerende kast of kluis.)
- De computerapparatuur van een computergestuurde productiemachine kan worden opgesteld in een deugdelijke stalen omkasting die na werktijd (deugdelijk) kan worden afgesloten.
- Zeer attractieve artikelen (bijv. foto- en video-apparatuur) in een winkel kan worden opgesteld in een speciaal versterkte afgesloten vitrine.
- De dagelijkse voorraad (voor de verkoop bestemde) sigaretten en tabak kan worden geplaatst in een uitstalkast die na sluitingstijd met een deugdelijk rolluik kan worden afgesloten.
- Uitgesteld elektrisch handgereedschap in een doe-het-zelf winkel kan worden vastgeschroefd in de stelling, terwijl de in dozen verpakte werkelijke voorraad kan worden opgeborgen in een inbraakwerende kast.

Diverse van de hiervoor gegeven voorbeelden hebben het voordeel dat ze het niet alleen inbrekers moeilijker maken, maar tijdens werktijd ook dieven en winkeldieven.

Hoewel 'meeneembeperkende maatregelen' in dit hoofdstuk beschreven worden als alternatief voor het toepassen van een C compartiment, is het niet zo dat ze er zonder meer mee gelijkgesteld kunnen worden. Zo is de kans op schade door beschadiging groter dan bij het toepassen van een compartiment. Een en ander zal daarom van geval tot geval beoordeeld moeten worden, mede in overleg met de verzekeraar. In het algemeen kan hierbij gesteld worden dat de omvang van de waarde van de attractieve zaken die worden beschermd door 'meeneembeperkende maatregelen' zo beperkt mogelijk dient te zijn, veel beperkter dan in een compartiment.

6. Glasafscherming/glasvervanging

De afscherming van beglazing in ramen en deuren kan worden uitgevoerd door het aanbrengen van voorzieningen als tralies, rekwerken of strekmetaal. Hierover wordt hierna het een en ander vermeld.

Een andere vorm van 'glasafscherming' is het aanbrengen van rolluiken, waarmee in feite een gehele pui wordt afgeschermd. Voor nadere informatie over rolluiken wordt verwezen naar Deel 3, hoofdstuk 2.

In plaats van het toepassen van 'glasafscherming' kan de beglazing worden vervangen door inbraakwerende beglazing, waarvoor wordt verwezen naar Deel 3, hoofdstuk 3.

6.1 Tralies, rekwerken en strekmetaal

Bij het toepassen van tralies e.d gaat het er om dat een inbreker - na het verwijderen/breken van de beglazing - niet makkelijk door de ontstane opening kan binnendringen. Het is dus van belang dat de onderlinge afstand tussen de staven van traliewerk of rekwerken zodanig klein is dat binnendringen praktisch onmogelijk wordt gemaakt. Over het algemeen is dit het geval als de ontstane openingen - na het verwijderen van het glas - een dagmaat hebben die kleiner is dan 150 mm. Een belangrijke voorwaarde is daarbij wel dat de opening door buigen - met mankracht - niet makkelijk is te vergroten. Met andere woorden dat de staven van traliewerk e.d. niet makkelijk zijn te verbuigen. Hierbij is het tevens van belang dat de aangebrachte voorzieningen niet makkelijk vanaf de buitenzijde zijn te verwijderen en dat de bevestiging voldoende stevigheid biedt. Er bestaan geen separate normen om het hiervoor genoemde te beoordelen, zodat de beoordeling dient plaats te vinden op basis van de vereiste inbraakvertraging volgens de hoofdstukken 2.3.1, 2.3.2 en 2.3.3 in dit Deel 2. In Deel 3 worden enkele producten genoemd die bij recente proeven zijn getest.

7. Indeling naar attractiviteit

Ten behoeve van de risicoklasse-indeling van winkels en showrooms, alsmede van bedrijven en instellingen volgen hierna lijsten met de indeling naar attractiviteit van zaken, goederen, artikelen, inventarisstukken e.d. De attractiviteit wordt hierbij onderverdeeld in vier groepen:

L	(van <u>L</u>aag)
M	(van <u>M</u>iddel)
H	(van <u>H</u>oog)
ZH	(van <u>Z</u>eer <u>H</u>oog)

Indien een bepaald goed of artikel niet in de lijst wordt weergegeven, dient een inschaling plaats te vinden aan de hand van vergelijkbare producten.

De attractiviteitslijst wordt twee keer weergegeven.

De eerste lijst is een alfabetische lijst, de tweede lijst geeft de indeling naar attractiviteit.

7.1 Alfabetische lijst

Aardewerk, glas, porselein	H
Accessoires voor tractoren en werkmateriaal	H
Antiquiteiten (excl. kasten, meubels)	ZH
Antiquiteiten (kasten, meubels)	H
Apothekersartikelen	H
Assimilatieverlichting (hoogte < 3 m)	M
Assimilatieverlichting (hoogte > 3 m)	L
Autoaccessoires (incl. radio's), gereedschappen	H
Autobanden/Velgen	H
Auto-onderdelen (excl. accessoires)	M
Auto's	M
Bedden, matrassen en aanverwant	L
Beeld- en geluidsapparatuur - incl. cd's, lp's, banden e.d	ZH

- vast opgestelde apparatuur	M
Behang, verf, glas e.d.	L
Bijouerieën	M
Bloemen	L
Boeken, tijdschriften, dagbladen- (excl. rookartikelen)	L
Bouwmaterialen - (geen gereedschappen en apparatuur)	M
Bromfietsen en rijwielen	H
Brood, banket, gebak e.d.	L
Cadeau artikelen	M
Caravans, aanhangwagens	M
Chinees-Indische (toko-)artikelen	L
Chocolade-artikelen	L
Compact discs, muziekcassettes e.d.	ZH
Computers	
- geïnstalleerd voor gebruik (excl. DTP apparatuur, CAD/CAM, notebooks e.d.)	H
- verpakt als handelsvoorraad	ZH
- DTP apparatuur, CAD/CAM, notebooks e.d	ZH
Cosmetica artikelen(exclusief parfum)	M
Curiosa	M
CV-apparatuur	M
Delicatessen	L
Dieren (normaal vee)	L
Dieren (bijz., zoals exotische vogels)	M
Dierenartikelen (excl. hengelsportartikelen)	L
Doe-het-zelf-artikelen	
- exclusief elektrisch gereedschap	H
- inclusief elektrisch gereedschap	ZH
Dranken	
- niet alcoholisch	L
- alcoholisch	H
Drogisterij-artikelen	
- exclusief parfum	M
- inclusief parfum	H
Dumpgoederen	M
Elektronica/hobby-artikelen	ZH
Feestartikelen	L
Foto- en filmapparatuur	ZH
Furnituren/handwerkartikelen	L
Gereedschappen	
- elektrisch	ZH
- niet elektrisch	H
Geschenkartikelen	H
Gordijnen	L
Grammofoonplaten,muziekcassettes en CD's e.d. (excl. verkoop/verhuur app.)	H
Groenten en fruit	L
Haar/pruiken	L
Haarden en kachels	L

Hakken/sleutels	L
Handwerkartikelen	L
Hengelsportartikelen	H
Hoeden en petten	L
Hoorapparaten	L
Horloges en klokken	ZH
Huishoudelijke artikelen en kleine elektrische apparaten	H
Huishoudelijke apparatuur (wasmachines, koelkasten e.d.)	M
Instrumenten (medische, laboratorium)	M
Juwelen, sieraden	ZH
Kaas/noten/wijn	L
Kampeeraartikelen	H
Kantoorartikelen	
- met elektronica	H
- zonder elektronica	L
Kantoorinventaris	
- (incl. gebruikte computers, excl. DTP apparatuur, CAD/CAM, notebooks e.d.)	H
- (incl. gebruikte computers, DTP apparatuur, CAD/CAM, notebooks e.d.)	ZH
- (excl. gebruikte computers, DTP apparatuur, CAD/CAM, notebooks e.d.)	L
Kantoormeubelen	M
Kappersartikelen	L
Karpetten en tapijten (handgeknoopt)	ZH
Keukeninrichting	M
Kleding:	
- bont, leer, suede	ZH
- confectie	H
- jeans, vrijetijdskleding	ZH
- baby-, kinderkleding	M
- bruidskleding	M
- gebruikte kleding	M
- kledingverhuur	M
- sportkleding (incl. sportschoenen)	ZH
- maatkleding	M
- lingerie	H
Koffers, tassen	H
Kruideniersartikelen: zie levensmiddelen	
Kruiden, specerijen	L
Kunstartikelen	ZH
Kunstnijverheidsartikelen	M
Kunststoffen	L
Landbouw- en tuinbouwgereedschappen en materialen	M
Lederwaren (excl. kleding)	H
Levensmiddelen	M

Lichtreclame	L
Lijsten (foto en schilderijen)	L
Lingerie (zie kleding)	H
Machines in productiebedrijven (niet handgereedschap)	L
Manufacturen	M
Meststoffen	M
Metalen	M
Meubelen	M
Motoren en bromfietsen	H
Muziekinstrumenten	H
Naaimachines, breimachines	M
Natuursteen, grafmonumenten	L
Noten	L
Onderdelen voor tractoren en werkmaterieel	M
Optische artikelen	H
Orthopedische artikelen	L
Paardensport-artikelen (excl. kleding)	H
Parfumerie	H
Postzegels, munten, penningen	ZH
Radio- en t.v. apparatuur	ZH
Reformartikelen	L
Riet, rotan	M
Rookartikelen	ZH
Rijwielen, bromfietsen	H
Sanitair	M
Schildersbenodigdheden (kunst-)	L
Schilderijen en reproducties	ZH
Schoenen (excl. sportschoenen)	M
Sexartikelen	M
Snoep, suikerwerk, chocoladewerken	L
Souvenirs	M
Speelgoed	
- excl. elektrisch speelgoed	M
- incl. elektrisch speelgoed	H
Sperma (b.v. ingevroren in rietjes)	H
Sportartikelen, -apparaten	H
Sportschoenen	ZH
Stoffen	M
Tabak, sigaren, sigaretten	ZH
Tapijten (handgeknoopt)	ZH
Telefoon, fax-, communicatie-apparatuur	H
Textiel	M
Tuinentra - meubelen	M
Tijdschriften	
- zonder rookartikelen	L
- met rookartikelen	H

Uurwerken	ZH
Verf, glas en behang	L
Verlichtingsartikelen	M
Videotheek	H
Vis, schelp- en schaaldieren	L
Vleeswaren	L
Vloerbedekking	
- incl. (handgeknoopte) tapijten/karpetten	ZH
- excl. (handgeknoopte) tapijten/karpetten	M
Watersportartikelen (excl. kleding)	H
Wild en gevogelte	L
Wolartikelen (geen kleding)	L
Woninginrichting (geen tapijten)	M
IJs	L
IJzerwaren (incl. loodgieters- en elektriciteitsartikelen e.d. doch excl. elektrische gereedschappen)	H
Zaden	M
Zonwering	L
Zuivelartikelen	L

7.2 Indeling naar attractiviteit

Attractiviteit L

Assimillatie verlichting (hoogte > 3 m)	L
Bedden, matrassen en aanverwant	L
Behang, verf, glas e.d.	L
Bloemen	L
Boeken, tijdschriften, dagbladen - (excl. rookartikelen)	L
Brood, banket, gebak e.d.	L
Chinees-Indische (toko-)artikelen	L
Chocolade-artikelen	L
Delicatessen	L
Dieren (normaal vee)	
Dierenartikelen (excl. hengelsportartikelen)	L
Dranken - niet alcoholisch	L
Feestartikelen	L
Furnituren/handwerkartikelen	L
Gordijnen	L
Groenten en fruit	L
Haar/pruiken	L
Haarden en kachels	L
Hakken/sleutels	L
Handwerkartikelen	L
Hoeden en petten	L
Hoorapparaten	L
Kaas/noten/wijn	L

Kantoorartikelen - zonder elektronica	L
Kantoorinventaris	
- (excl. gebruikte computers, DTP apparatuur, CAD/CAM, notebooks e.d.)	L
Kappersartikelen	L
Kruiden, specerijen	L
Kunststoffen	L
Lichtreclame	L
Lijsten (foto en schilderijen)	L
Machines in productiebedrijven (niet handgereedschap)	L
Meststoffen	L
Natuursteen, grafmonumenten	L
Noten	L
Orthopedische artikelen	L
Reformartikelen	L
Schildersbenodigdheden (kunst-)	L
Snoep, suikerwerk, chocoladewerken	L
Tijdschriften - zonder rookartikelen	L
Verf, glas en behang	L
Vis, schelp- en schaaldieren	L
Vleeswaren	L
Wild en gevogelte	L
Wolartikelen (geen kleding)	L
IJs	L
Zonwering	L
Zuivelartikelen	L

Attractiviteit M

Assimilatieverlichting (hoogte < 3 m.)	M
Auto-onderdelen (excl. accessoires)	M
Auto's	M
Beeld- en geluidsapparatuur	
- vast opgestelde apparatuur	M
Bijouerieën	M
Bouwmaterialen	
- (geen gereedschappen en apparatuur)	M
Cadeau artikelen	M
Caravans, aanhangwagens	M
Cosmetica artikelen (exclusief parfum)	M
Curiosa	M
CV-apparatuur	M
Dieren (bijz. zoals exotische vogels)	M
Drogisterij-artikelen	
- exclusief parfum	M
Dumpgoederen	M

Huishoudelijke apparatuur (wasmachines, koelkasten e.d.)	M
Instrumenten (medische, laboratorium)	M
Kantoormeubelen	M
Keukeninrichting	M
Kleding	
- baby-, kinderkleding	M
- bruidskleding	M
- gebruikte kleding	M
- kledingverhuur	M
- maatkleding	M
Kunstnijverheidsartikelen	M
Landbouw- en tuinbouwgereedschappen en materialen	M
Levensmiddelen	M
Manufacturen	M
Metalen	M
Meubelen	M
Naaimachines, breimachines	M
Onderdelen voor tractoren en werkmateriaal	M
Riet, rotan	M
Sanitair	M
Schoenen (exclusief sportschoenen)	M
Sexartikelen	M
Souvenirs	M
Speelgoed (excl. elektrisch speelgoed)	M
Stoffen	M
Textiel	M
Tuinentra - meubelen	M
Verlichtingsartikelen	M
Vloerbedekking	
- excl. (handgeknoopte) tapijten/karpetten	M
Woninginrichting (geen tapijten)	M
Zaden	M

Attractiviteit H

Apothekersartikelen	H
Antiquiteiten (kasten, meubels)	H
Aardewerk, glas, porselein	H
Auto-accessoires (incl. radio's), gereedschappen	H
Autobanden/Velgen	H
Bromfietsen en rijwielen	H
Computers	
- geïnstalleerd voor gebruik (excl. DTP apparatuur, CAD/CAM, notebooks e.d.)	H
Doe-het-zelf-artikelen -(exclusief elektrisch gereedschap)	H
Drogisterij-artikelen- (inclusief parfum)	H
Dranken - alcoholisch	H
Gereedschappen- (niet elektrisch)	H
Geschenkartikelen	H
Hengelsportartikelen	H
Huishoudelijke artikelen en kleine elektrische apparaten	H
Kampeertartikelen	H
Kantoorartikelen - (met elektronica)	H
Kantoorinventaris	
- (incl. gebruikte computers, excl. DTP apparatuur, CAD/CAM, notebooks e.d.)	H
Kleding:	
- confectie	H
- lingerie	H
Koffers, tassen	H
Lederwaren (excl. kleding)	H
Lingerie (zie kleding)	H
Motoren en bromfietsen	H
Muziekinstrumenten	H
Optische artikelen	H
Paardensport-artikelen (excl. kleding)	H
Parfumerie	H
Rijwielen, bromfietsen	H
Speelgoed (incl. elektrisch speelgoed)	H
Sperma (b.v. ingevroren in rietjes)	H
Sportartikelen, -apparaten	H
Telefoon, fax-, communicatie-apparatuur	H
Tijdschriften - met rookartikelen	H
Videotheek	H
Watersportartikelen (excl. kleding)	H
IJzerwaren (incl. loodgieters- en elektriciteitsartikelen e.d. doch excl. elektrische gereedschappen)	H

Attractiviteit ZH

Antiquiteiten (excl. kasten, meubels)	ZH
Beeld- en geluidsapparatuur- (incl. cd's, lp's, banden e.d.)	ZH
Compact discs, muziekcassettes e.d.	ZH
Computers:	
- verpakt als handelsvoorraad	ZH
- DTP apparatuur, CAD/CAM, notebooks e.d.	ZH
Doe-het-zelf-artikelen- met elektrisch gereedschap	ZH
Elektronica/hobby-artikelen	ZH
Foto- en filmapparatuur	ZH
Gereedschappen- elektrisch	ZH
Grammofoonplaten, muziekcassettes en CD's e.d. (excl. verkoop/verhuur app.)	ZH
Horloges en klokken	ZH
Juwelen, sieraden	ZH
Kantoorinventaris	
- (incl. gebruikte computers, DTP apparatuur, CAD/CAM, notebooks e.d.)	ZH
Karpetten en tapijten (handgeknoopt)	ZH
Kleding:	
- bont, leer, suede	ZH
- jeans, vrijetijdskleding	ZH
- sportkleding (incl. sportschoenen)	ZH
Kunstartikelen	ZH
Postzegels, munten, penningen	ZH
Radio- en t.v. apparatuur	ZH
Rookartikelen	ZH
Schilderijen en reproducties	ZH
Sportschoenen	ZH
Tabak, sigaren, sigaretten	ZH
Tapijten (handgeknoopt)	ZH
Vloerbedekking	
- incl. (handgeknoopte) tapijten/karpetten	ZH
Uurwerken	ZH

Handboek Risicoklasse-indeling Deel 4

Nadere aanwijzingen en toelichting

Inhoudsopgave Deel 4

1.	Inleiding	2
2.	Gelijkwaardigheid	3
2.1	Afwijkend beveiligingsplan	3
2.2	Afwijkend voldoen aan eisen	3
2.3	Beoordelen van gelijkwaardigheid	3
3.	De beoordeling van bestaande deuren en ramen	3
4.	Organisatorische maatregelen	4
4.1	Sleutelbeheer en -gebruik	4
4.2	Sluitronde	4
4.3	Merken en registreren van waardevolle zaken	4
4.4	Zichtbare afwezigheid voorkomen	4
4.5	Beveiligingsverlichting	4
4.6	Gebruik van compartimenten	5
4.7	Buren en omwonenden	5
4.8	Huisregels en discipline	5
4.9	Opklimmogelijkheden	5
4.10	Tuinaanleg	6
4.11	Toegangscontrole	6
4.12	Gegevensbeveiliging	6
4.13	Wijzigingen?	6
5.	Tips om nodeloos alarm te voorkomen	6
5.1	Bij aanschaf	6
5.2	Nieuwe alarminstallatie in gebruik nemen	6
5.3	Toch nodeloos alarm?	7
5.4	Voorkom nodeloos alarm	7

1. Inleiding

Dit Deel 4 is bestemd voor nadere toelichtingen op aspecten en begrippen die in de voorgaande Delen zijn gehanteerd. Indien hier behoefte aan bestaat zullen t.z.t meer hoofdstukken in dit Deel 4 worden opgenomen.

2. Gelijkwaardigheid

Ten aanzien van het begrip 'gelijkwaardigheid' doen zich twee situaties voor:

1. het beveiligingsplan, dat op een afwijkende, maar gelijkwaardige manier wordt ingevuld;
2. de beveiligingsmaatregelen, waaraan op een afwijkende, maar gelijkwaardige manier wordt voldaan.

Beide 'afwijkingen' worden hierna nader toegelicht.

2.1 Afwijkend beveiligingsplan

In Deel 1 worden de vereiste beveiligingsmaatregelen in de beveiligingsklassen 1, 2 en 3 aangegeven met de letters B, E en C, waarbij het benodigde niveau wordt weergegeven door de letters s, n of z. In de beveiligingsklasse 2 bijvoorbeeld zijn de vereiste beveiligingsmaatregelen voor woningen: Bn of Bs + Es.

In de meest voorkomende gevallen wordt zo door een letter of een combinatie van letters een adequaat pakket beveiligingsmaatregelen weergegeven voor het desbetreffende object. Men dient er echter op bedacht te zijn, dat er hierdoor sprake is van een zekere standaardisering, die niet altijd tot een optimaal resultaat behoeft te leiden. Voor zulke gevallen is het beter om een (iets) afwijkend pakket maatregelen samen te stellen. En dat is - in de hier gehanteerde systematiek - mogelijk door gebruik te maken van het beginsel van 'gelijkwaardigheid'. Dat wil zeggen door het toepassen van maatregelen die samen leiden tot een resultaat dat 'gelijkwaardig' is aan de in de desbetreffende risicoklasse voorgeschreven maatregelen.

Het voorgaande is zeker van toepassing in de gevallen dat sprake is van een hoog inbraakrisico. Daarom is in de beveiligingsklasse 4 steeds vermeld dat de vereiste beveiligingsmaatregelen 'maatwerk' moeten zijn. Dat wil zeggen dat een pakket maatregelen moet worden gekozen dat precies is toegesneden op het betreffende object. Hoe dat pakket er uit moet zien is niet makkelijk in een standaard oplossing vast te leggen. Ook in dit opzicht echter is er sprake van 'gelijkwaardigheid', want het beveiligend vermogen van de maatwerk-oplossing moet gelijkwaardig zijn aan hetgeen ten minste in beveiligingsklasse 4 vereist is. Daartoe zijn in principe de beveiligingsmaatregelen op het hoogste niveau (Bz, Ez en/of Cz) vereist. De juiste invulling voor het betreffende object is echter een kwestie van maatwerk.

2.2 Afwijkend voldoen aan eisen

De omschrijving van de beveiligingsmaatregelen in Deel 2 gebeurt zo veel mogelijk in de vorm van 'prestatie-eisen'. Dat wil zeggen dat niet precies wordt aangegeven op welke manier aan de eisen moet worden voldaan, maar wel welke 'prestatie' geleverd moet worden. Het geeft de mogelijkheid om voor een bepaald object de meest geschikte oplossingen te kiezen uit de verschillende mogelijkheden tot beveiliging.

Bij het formuleren van prestatie-eisen wordt verwezen naar normen en voorschriften. Op basis daarvan kan worden geverifieerd of een bepaalde oplossing de gevraagde prestatie levert. Zulke normen en voorschriften bestaan echter niet op alle gebieden van inbraakpreventie en daarom wordt in een aantal gevallen omschreven hoe de gevraagde beveiligingsmaatregel er uit moet zien.

Het is daarbij uitdrukkelijk niet de bedoeling om alternatieve oplossingen uit te sluiten. Vooral niet als die tot een beter resultaat leiden! Bij het toepassen van alternatieve oplossingen dient daarom eveneens het begrip 'gelijkwaardigheid' gehanteerd te worden: de gekozen oplossing dient ten minste gelijkwaardig te zijn aan de voorgeschreven maatregel.

2.3 Beoordelen van gelijkwaardigheid

Door wie (of hoe) wordt nu de gelijkwaardigheid beoordeeld? Bij producten, constructies of installaties waarvoor genormaliseerde beproevingen of voorschriften bestaan, ligt dat tamelijk eenvoudig. De beoordeling kan hier plaatsvinden aan de hand van testresultaten of de desbetreffende voorschriften. In andere gevallen is dat niet mogelijk en zal de beoordeling moeten plaatsvinden op grond van vakkennis en ervaring. Het beoordelingsvermogen van de 'deskundige' moet hierbij niet worden onderschat, maar dit sluit de mogelijkheid niet uit dat andere 'deskundigen' tot andere conclusies komen. Bij de toepassing van het beginsel van gelijkwaardigheid is het daarom altijd van belang dat de direct betrokkenen vooraf tot overeenstemming komen. En dit kan het beste schriftelijk worden vastgelegd in een 'Verklaring van gelijkwaardigheid'.

Voor de te volgen procedures: zie Deel 5.

3. De beoordeling van bestaande deuren en ramen

Voor het beveiligingsniveau Bs en Bn kunnen de in Deel 3 genoemde productcombinaties (de geteste en goedgekeurde combinaties van hang- en sluitwerk) worden aangebracht op de bestaande deuren en ramen. Dit onder de voorwaarde dat deze deuren en ramen daarvoor geschikt zijn. Want, om de vereiste inbraakvertraging te kunnen leveren moeten deze natuurlijk zelf ook voldoende 'stevigheid' bezitten. Er bestaat echter geen genormeerde testmethode om dit vast te stellen. Daarom dient een visuele beoordeling plaats te vinden, waarbij onder meer gelet moet worden op de volgende aandachtspunten.

- Het is van belang dat de deuren en ramen in een goede bouwkundige staat verkeren. Het spreekt hierbij vanzelf dat (hout)verbindingen tussen de onderdelen waaruit de deur of het raam is samengesteld niet los mogen zitten en dat hout geen verrottingsverschijnselen mag vertonen. Dit laatste is te beoordelen door met een mesje of priem in het hout te prikken.
- Deuren of ramen moeten goed passen in de kozijnen waarin ze zijn opgenomen. De ruimte tussen bewegend deel en kozijn dient over het algemeen niet meer te bedragen dan ca. 3 mm.
- Lichte panelen in deuren dienen niet makkelijk verwijderd te kunnen worden en voldoende stevigheid te bezitten.
- De stevigheid van een deur is te beoordelen door er - met het volle lichaamsgewicht - tegen te duwen. Dit moet gebeuren - bij de door het hoofdslot afgesloten deur - in de draairichting op een hoogte van ca. 50 cm (kniehoogte) en 160 cm (schouderhoogte). Indien de kier tussen deur en kozijn met meer dan ca. 3 mm toeneemt, is de stevigheid onvoldoende.

Het voorgaande is met name van toepassing op deuren en ramen van hout of staal en geldt niet zonder meer voor andere materialen. Deuren of ramen van gehard glas zijn over het algemeen niet geschikt om er aanvullend hang- en sluitwerk op aan te brengen en leveren onvoldoende inbraakvertraging.

4. Organisatorische maatregelen

Inbraakpreventie is niet alleen een kwestie van het treffen van bouwkundige en elektronische maatregelen. Om tot een sluitend geheel te komen zal de eigenaar of gebruiker van een beveiligd gebouw moeten zorgen dat ook de nodige organisatorische maatregelen worden genomen. Hierbij ligt het voor de hand dat de technische preventieve voorzieningen op de juiste manier gebruikt moeten worden om ze het gewenste effect te laten sorteren. Daarnaast zal - om te zorgen dat dit ook in de toekomst het geval zal zijn - het onderhoud ervan geregeld moeten worden. En tenslotte zijn er tal van organisatorische maatregelen die het de inbreker moeilijk maken of die hen soms al van te voren doen besluiten om van een poging tot inbraak af te zien.

Het totale pakket organisatorische maatregelen zal van geval tot geval verschillen; het is sterk afhankelijk van de situatie. Geadviseerd wordt om in ieder geval aandacht te besteden aan de volgende onderwerpen.

4.1 Sleutelbeheer en -gebruik

Een slot moet goed gebruikt worden, anders heeft het geen zin. In elk geval moet worden gezorgd dat alleen bevoegde personen in het bezit zijn van een sleutel en dat eventuele reserve-sleutels goed worden opgeborgen.

Om het aantal in gebruik zijnde sleutels te beperken, kan gebruik worden gemaakt van gelijksluitende cilinders.

Bij bedrijven verdient het aanbeveling om te registreren wie een sleutel in gebruik heeft. Er dient een meldingsplicht te zijn bij het verlies van een sleutel.

4.2 Sluitronde

Bij het afsluiten van het gebouw - en eventueel het inschakelen van het inbraaksignaleringssysteem - dient gecontroleerd te worden of alle ramen en deuren zijn afgesloten. Maak daar een vaste afsluitronde van; het beperkt de kans om een deur of raam te vergeten.

Maak duidelijke afspraken over wie er verantwoordelijk is voor het afsluiten en wie er als plaatsvervanger optreedt.

4.3 Merken en registreren van waardevolle zaken

Voorzie de meest waardevolle zaken van postcode en huisnummer door middel van graveren, etsen of inbranden. Registreer deze bezittingen op een lijst en maak er eventueel foto's van. Na een diefstal kan dit nuttig zijn voor herkenning en opsporing. En voor het vaststellen van de schade.

4.4 Zichtbare afwezigheid voorkomen

Vooral in vakantieperiodes is een bekend verschijnsel dat gesloten gordijnen, overvolle brievenbussen, niet gemaaid gazons en zelfs briefjes op de deur afwezigheid kunnen verraden. Deze signalen maken de keuze voor de inbreker er niet moeilijker op. Buren kennissen of familieleden kunnen helpen om een huis bewoond te laten lijken.

Het laten branden van enkele lichtpunten in het huis accentueert het bewoonde uiterlijk. Door middel van instelbare schakelklokken kan met enkele lichtpunten - met energiezuinige lampen - in het huis een normaal bewoningspatroon worden gesimuleerd.

4.5 Beveiligingsverlichting

Een inbreker wordt niet graag gezien. Vandaar dat beveiligingsverlichting langs de buitenkant van het gebouw preventief werkt. Tenminste: indien de omgeving (sociale) controle toelaat en de inbreker inderdaad de kans loopt om gezien te worden.

Beveiligingsverlichting kan door middel van een schemerschakelaar automatisch worden ontstoken en gedoofd.

Het verlichtingsniveau dient - met name ter plaatse van deuren, ramen en opklimmogelijkheden - ten minste gelijk te zijn aan dat van de openbare verlichting.

In bepaalde gevallen kan 'schrikverlichting' worden toegepast, die wordt ingeschakeld door een detector of door het inbraaksignaleringsstelsel.

4.6 Gebruik van compartimenten

Indien in het gebouw een inbraakwerend compartiment is ingericht, dienen afspraken gemaakt te worden over het gebruik van deze ruimte. Maak duidelijke afspraken over wie er verantwoordelijk is voor het goede gebruik van het compartiment en wie er als plaatsvervanger optreedt.

Het voorgaande geldt eveneens voor de (veilige) opslag van computergegevens e.d.

4.7 Buren en omwonenden

Het verdient aanbeveling om met buren of omwonenden afspraken te maken over het in de gaten houden van elkaars gebouwen.

In woonwijken kan dit worden georganiseerd in de vorm van 'buurtpreventieprojecten'. Bewoners kunnen zo samen met de politie zorgen dat inbrekers en vandalen minder makkelijk de kans krijgen hun slag te slaan.

Op bedrijventerreinen wordt de bewaking in toenemende mate georganiseerd in samenwerking met bedrijven, gemeente en politie.

4.8 Huisregels en discipline

Hoe compleet de technische beveiliging ook is opgezet, alle techniek wordt teniet gedaan door gebrek aan discipline of het ontbreken van sluitende huisregels. Met name voor bedrijven is het van belang dat huisregels worden opgesteld die antwoord geven op de volgende vragen.

- Wie mag waar komen?
- Wie mag wanneer ergens komen?
- Welke andere beperkingen van de bewegingsvrijheid zijn nodig en voor welke mensen: personeelsleden, inleenkrachten, leveranciers en bezoekers?
- Welke gegevens zijn voor wie toegankelijk; waar en hoe worden ze opgeborgen?
- Welke gegevens en andere zaken zijn moeilijk vervangbaar en dienen daarom inbraak-(en brand)werend te worden opgeborgen?

4.9 Opklimmogelijkheden

Opklimmogelijkheden om het gebouw dienen zo veel mogelijk vermeden te worden. Inbrekers schrikken er niet voor terug om via 'opklimmogelijkheden', zoals afvalcontainers, afdaken, een stapel pallets, een ladder, de afdekkap van de zonwering e.d., naar boven te klimmen om te onderzoeken of ze niet makkelijker binnen kunnen komen via daklichten, dakramen, bovenlichten of balkondeuren.

Opklimmen kan worden bemoeilijkt door het toepassen van bijvoorbeeld getande beugels rond hemelwaterafvoeren en overklimbeveiliging op (lage) muren.

Losse hulpmiddelen, zoals ladders, pallets, kratten, verrolbare containers e.d. dienen te worden opgeborgen of met een goed hangslot op hun - van het gebouw verwijderde - plaats te worden gefixeerd.

Speciale aandacht verdienen in dit verband ook tijdelijke voorzieningen, zoals de steiger van de schilder.

4.10 Tuinaanleg

Bij de tuinaanleg en het onderhoud van de beplanting rondom het gebouw dient er voor gezorgd te worden dat het geheel overzichtelijk blijft. Het is van belang dat de inbreker door hoogopgaande

begroeiing niet ongezien tewerk kan gaan of zich kan verschuilen.

Het verdient aanbeveling om de hoogte van de begroeiing om het gebouw te beperken tot ca. 1 meter. Het is goed om hier bij de keuze van de beplanting rekening mee te houden en ook om bij het tuinonderhoud het onderwerp 'inbraakpreventie' niet uit het oog te verliezen. De toepassing van doornachtige beplanting kan de toegankelijkheid verminderen.

Het toepassen van een hekwerk om het terrein maakt het betreden niet geheel onmogelijk, maar een hek vormt wel een extra barrière. Ook voor vandalen en ook bij de eventuele afvoer van de buit.

4.11 Toegangscontrole

Voor bedrijven verdient het aanbeveling om een vorm van toegangscontrole te organiseren om zo veel mogelijk te voorkomen dat onbevoegden het terrein of de gebouwen betreden. Enerzijds bestaan hiervoor technische hulpmiddelen, zoals met behulp van speciale pasjes, anderzijds is het ook weer een kwestie van organisatie. Niet alleen via een portier of een receptioniste, maar ook via (de andere) personeelsleden die de instructie hebben om onbekenden aan te spreken en - zo nodig - verzoeken het bedrijf te verlaten.

4.12 Gegevensbeveiliging

Belangrijke bedrijfsgegevens, zoals computergegevens, tekeningen van op maat gemaakte machines, receptuur e.d., dienen zeker ook gerekend te worden tot de attractieve zaken die tegen inbraak beveiligd dienen te worden. Hiervoor geldt in principe alles wat ook voor de beveiliging van andere attractieve zaken is gesteld. En indien de vermissing van belangrijke bedrijfsgegevens de bedrijfscontinuïteit kan bedreigen, zelfs in versterkte mate.

4.13 Wijzigingen?

Inbraakbeveiliging is in feite altijd maatwerk, want alle beveiligingsmaatregelen worden speciaal op de gegeven situatie afgestemd. Het verdient aanbeveling om dit steeds goed in het oog te houden zodra er plannen worden gemaakt om iets te wijzigen. Bij plannen voor verbouwing, uitbreiding, het wijzigen van de indeling, de routing of de bestemming van ruimten, dient daarom steeds nagegaan te worden of het nodig is om de beveiliging aan te passen. (Dat is beter dan af te wachten tot het beveiligingsbedrijf de noodzaak tot aanpassing constateert tijdens de uitvoering van het periodieke onderhoud.)

5. Tips om nodeloos alarm te voorkomen

De meeste meldingen van alarminstallaties zijn nodeloos. In veel gevallen zijn bedieningsfouten daarvan de oorzaak. Nodeloos alarm geeft de politie handenvol werk. Met meer aandacht van de gebruiker is het mogelijk om hier iets aan te doen. Dan heeft de politie tijd voor u als er werkelijk iets aan de hand is.

5.1 Bij aanschaf

- Laat de installatie aanleggen door een erkend beveiligings-installateur en laat hem installeren volgens de voorschriften van het Nationaal Centrum voor Preventie.
- Let op de gebruikersvriendelijkheid: in- en uitschakelen met een sleutel is vaak makkelijker dan weer een nieuwe pincode leren en onthouden.

5.2 Nieuwe alarminstallatie in gebruik nemen

- Vraag om instructie door de verkoper. Hij kan het gebruik van de installatie meestal beter uitleggen dan de monteur.

- Stel een oefenperiode in om met de nieuwe installatie te leren omgaan. Maak hierover een afspraak met de installateur en de alarmcentrale. Ga pas daarna op een definitieve aansluiting over.
- Houd het aantal mensen dat de installatie kan in- en uitschakelen zo klein mogelijk. Zorg dat ze goed geïnstrueerd zijn.

5.3 Toch nodeloos alarm?

- Waarschuw onmiddellijk de alarmcentrale als u per ongeluk een alarm veroorzaakt. De centrale kan een doormelding aan de politie dan wellicht nog voorkomen.

5.4 Voorkom nodeloos alarm

- Maak met de alarmcentrale een afspraak over de manier waarop u hen bericht als u een fout maakt bij het in- of uitschakelen.
- Heeft u het telefoonnummer van de alarmcentrale bij de hand?
- Laat de installatie nazien als de oorzaak van een nodeloos alarm niet bekend is. Soms kan een kleine technische verandering herhaling voorkomen.
- Zorg dat iedereen die de installatie in- en uitschakelt ook weet wat er moet gebeuren als hierbij een alarm wordt veroorzaakt.
- Maak voor het inschakelen altijd een afsluitronde. Overtuig u ervan dat alle ramen en deuren gesloten zijn.
- Geef aan de alarmcentrale voldoende waarschuwadressen op. Controleer regelmatig of deze opgave van personen en hun telefoonnummers nog correct is.
- Zorg dat de installatie regelmatig wordt onderhouden. Met een onderhoudscontract kunt u dat niet vergeten.
- Schroom niet uw leverancier te raadplegen wanneer u met vragen zit over uw installatie.

Handboek Risicoklasse-indeling N.C.P. Deel 5

Toelichting op 'maatwerk' beveiliging

Inhoudsopgave Deel 5

1. Inleiding	1
2. BORG-certificering	1
3. Maatwerk en bijzondere objecten	2
3.1 Partiële beveiliging	2
3.2 Volledige beveiliging met 'maatwerk'	2

1. Inleiding

De systematiek in Deel 1 van dit Handboek geeft standaard-oplossingen voor de beveiliging van veel voorkomende typen gebouwen. In de praktijk zal hiermee heel vaak een goed beveiligingsniveau worden bereikt. Dat kan echter anders uitpakken voor gebouwen in de hoogste risico-categorie (klasse 4) en voor gebouwen of gebouwcomplexen van grotere omvang. Daarvoor is meestal geen standaard oplossing te geven of te realiseren en moet een adequate inbraakbeveiliging worden bereikt door 'maatwerk'.

2. BORG-certificering

Voor iedere beveiligingsklasse wordt in Deel 1 een beveiligingsconcept gegeven in de vorm van een combinatie van B-, E- en C-maatregelen. Indien het beveiligingsconcept conform de bepaalde klasse wordt gerealiseerd, al of niet corresponderend met de geconstateerde risicoklasse, kan het BORG-gecertificeerde technische beveiligingsbedrijf overgaan tot de afgifte van een 'gewoon' BORG-certificaat. Zo'n certificaat zegt daarom niet alleen iets over de kwaliteit van de toegepaste componenten en de manier waarop ze zijn verwerkt, maar vooral ook over het beveiligend vermogen ervan.

Heel concreet betekent het voorgaande dat het BORG-certificaat aangeeft dat alle conform een bepaalde klasse vereiste beveiligingsmaatregelen zijn uitgevoerd (volgens de desbetreffende voorschriften). Het betekent tevens dat er ook een BORG-certificaat mag worden afgegeven als er is beveiligd conform de eisen van een lagere of hogere dan de geconstateerde risicoklasse. Zowel de geconstateerde als de uitgevoerde risicoklasse worden op het BORG-certificaat vermeld.

Bij een gedeeltelijke uitvoering van de beveiligingsmaatregelen, dat wil zeggen uitsluitend de B- of de E-maatregelen, kan afgifte volgen van een BORG-opleveringsbewijs. Ook hiervoor geldt dat de beveiligingsmaatregel niet hoeft te corresponderen met de geconstateerde risicoklasse. Op het Borg-opleveringsbewijs wordt de geconstateerde risicoklasse vermeld, alsmede de uitgevoerde maatregel.

Er kan echter ook worden besloten om een afwijkend beveiligingsplan op te stellen: dit is 'maatwerk'. Na het volgen van de hierna omschreven procedure kan dit leiden tot het

afgeven van een BORG-certificaat voor 'bijzondere objecten'.

3. Maatwerk en bijzondere objecten

De in Deel 1 gehanteerde inschalingsmethode is in feite niet bedoeld voor (zeer) grote of bijzondere objecten, want het optimale beveiligingsconcept kan hiervoor niet makkelijk gevangen worden in een standaard aanpak. Het opstellen van een beveiligingsconcept voor dit soort objecten is daarom meestal 'maatwerk'.

Bij het beveiligen van grote of bijzondere objecten kunnen zich twee situaties voordoen:

1. de attractieve zaken bevinden zich slechts in een beperkt deel van het object (bijvoorbeeld in het kantoor van een betonwarenfabriek);
2. het gehele object dient op een 'maatwerk'-manier beveiligd te worden.

3.1 Partiële beveiliging

In het hiervoor genoemde eerste geval kan het voldoende zijn om alleen het meest risicovolle deel van het object te beveiligen. Er is dan in feite sprake van partiële beveiliging van het object, waarbij voor het bepalen van de beveiligingsaanpak in principe gebruik kan worden gemaakt van de systematiek volgens Deel 1 van dit Handboek. Indien deze werkwijze wordt gevolgd, kan vervolgens een 'gewoon' BORG-certificaat worden afgegeven voor het beveiligde gebouw(gedeelte). *Daarbij dient duidelijk te worden vastgelegd op welk gebouw(gedeelte) het certificaat betrekking heeft.* Voorwaarde is hierbij wel dat het gaat om een apart gebouw op het desbetreffende complex of om een afgescheiden gebouwgedeelte.

Bij een afgescheiden gebouwgedeelte dient de scheidingsconstructie (de scheidingswanden e.d.) met de rest van het gebouwencomplex te voldoen aan dezelfde bouwkundige (inbraakwerendheids-) eisen als die voor de buitengevels (daken etc.) van het beveiligde gedeelte. Inbraaktechnisch gezien dient het beveiligde gebouwgedeelte dus als zelfstandig gebouw te worden behandeld.

Indien de hiervoor bedoelde scheidingsconstructie ontbreekt of onvoldoende inbraakwerendheid bezit, kan de hier geschetste werkwijze niet worden gevolgd. Er dient dan een compleet beveiligingsplan (maatwerk) voor het geheel te worden gemaakt.

3.2 Volledige beveiliging met 'maatwerk'

Bij het opstellen van een maatwerk-beveiligingsplan dient de procedure voor 'bijzondere objecten' te worden gevolgd. Zoals hiervoor aangegeven kan dit betrekking hebben op zowel:

- **objecten in klasse 4, als op:**
- **grote of bijzondere objecten.**

Het gaat er hierbij immers om dat geen standaard-oplossing volgens Deel 1 wordt toegepast, maar dat een beveiligingsplan als 'maatwerk' wordt opgesteld. Na uitvoering, en na het volgen van de juiste procedure, kan een BORG-certificaat 'bijzondere objecten' worden afgegeven.

Bij de procedure voor 'bijzondere objecten' is het van belang dat er van te voren overeenstemming bestaat over het beveiligingsplan. Hiertoe dienen de uitgangspunten te worden vastgelegd in bijvoorbeeld een programma van eisen (PVE).

Voor de afgifte van een BORG-certificaat 'bijzondere objecten' dient altijd een opleveringsinspectie te worden uitgevoerd door een door BORG geaccepteerde inspectie-instelling.

Om te vermijden dat er verschillen van inzicht ontstaan, dienen alle betrokken partijen schriftelijk te verklaren in te stemmen met (de uitgangspunten) van het beveiligingsplan. Vooral instemming van de desbetreffende verzekeraar is van belang. Desgewenst kan advies worden ingewonnen bij een door Borg geaccepteerde inspectie instelling.

Indien één van de betrokken partijen dit wenst of eist kan worden afgesproken dat bij oplevering een opleveringsinspectie plaatsvindt door een Borg geaccepteerde inspectie-instelling